

Titlul proiectului: “Conservarea in situ și valorificarea durabilă a diversității biologice a soiurilor de măr și păr din zona rurală Sibiel- Fântânele”

Contract de finanțare: CSM 11

Agenția Executivă: Federația Trai Verde

RAPORT FINAL

Listă descriptivă a soiurilor de măr și păr din zona SIBIEL-FÂNTÂNELE

EXECUTANT DR. ING. BARBU ION

Decembrie 2014

CUPRINS

INTRODUCERE	3
SITUAȚIA ACTUALĂ.....	4
MĂSURI URGENTE	4
SCOPUL CERCETĂRILOR.....	5
OBIECTIVELE DE CERCETARE	5
MATERIALUL BIOLOGIC	5
DESCRIPTORI FOLOSIȚI ÎN STUDIU	5
REZULTATE OBȚINUTE – soiuri identificate.....	8
PROBLEME ÎNTÂMPINATE	30
ASTRAHAN ROȘU	35
RENET BAUMAN	40
BOIKEN	45
CLAR ALB	51
FLORINE.....	54
GOLDEN DELICIOS	60
KASSLER.....	64
MAȘANSCHI.....	69
ROȘU DE STETTIN.....	73
ÎMPĂRATUL NAPOLEON.....	85
PERGAMUTE.....	89
UNTOASĂ BOSCO.....	93
Probleme întâmpinate la recunoașterea soiurilor se măr și păr din localitățile Fântânele și Sibiel	96
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ.....	97

INTRODUCERE

Mărul este una dintre cele mai vechi, mai răspândite și mai importante plante pomicole pe plan mondial. În prezent în cadrul speciilor pomicole, după producția de fructe, mărul se situează pe locul trei după citrice și banane. În zona temperată, mărul este principala specie pomicolă cultivată. Importanța alimentară a culturii mărului rezidă și în faptul că sortimentul foarte diversificat de soiuri alături metodele de păstrare îndelungată a fructelor face ca omul să beneficieze pe o perioadă mai lungă de calitățile fructelor și anume pe toată durata anului.

Valoarea nutritivă a merelor în alimentația omului este dată de conținutul foarte variat în componente chimice ușor asimilabile de către organismul uman. Merele conțin apă și substanță uscată (substanțe minerale și organice) în proporție diferită, în funcție de mai mulți factori. Apa conținută de mere este foarte ușor asimilabilă pentru organismul uman, acesta hidratându-se foarte ușor.

Compoziția merelor este foarte variată; în compoziția a 100 g de pulpă proaspătă se găsesc: apă în medie 84,5%, zaharuri 7,0-16,8 g, amidon 0,6-3,2 g, proteine 0,54 g, substanțe pectice 2 g, lipide 0,6 g, Vitamina A 0,02-0,09 mg, Vitamina C 0,5-19,0 mg, Vitamina B₁ 20-120 mg, Vitamina B₂ 3-50 mg, Vitamina PP 0,1-0,7 mg (Radu, 1957, 1985; Cociu ș.a. 1983).

Merele, perele, ca de altfel și alte fructe, constituie unul din componentele principale, indispensabile unei alimentații raționale. Datorită conținutului și armoniei dintre multitudinea de componente fizico-chimice ale fructelor, acestea sunt aproape singurele alimente în stare finită, pregătite de către natură, care se pot consuma ca atare fără nici un adaus sau proces de prelucrare.

În momentul de față, mărul se cultivă ca specie de bază în zona climatului temperat, în ambele emisfere, extinzându-se spre nord, până la paralela 63⁰ (Finlanda, Suedia și Norvegia). În sudul emisferei cultura mărului se întâlnește în țări precum: Argentina, Chile, Republica Sud-Africană, Australia și Noua Zeelandă, ajungând până la 30-40⁰ latitudine.

Mărul reprezintă cea mai cunoscută și răspândită cultură pomicolă de climat temperat, de pe teritoriul Europei și Asiei, se cultivă din cele mai vechi timpuri.

Țări mari producătoare de mere sunt: China, S.U.A., Turcia, Italia, Polonia, Franța etc. (Fao Stat Database, 2010).

Cultura mărului și a părului în România are o tradiție veche. Astfel, primele scrieri despre cele două specii apar la strămoșii noștri daco-romani, de la care au rămas denumirile care se folosesc și astăzi precum: măr (malus) sau păr (pirus).

În România există localități ce poartă numele celor două fructe ca: Merișani, Meriș, Perișani, Periș, Poiana Mărului, Valea Mărului etc..

Din perioada Evului Mediu există documente care atestă cultura merilor și a perilor în țările Române. Aceste documente se referă în special la dări în fructe sau danii făcute de domnitori care aveau în stăpânire livezi și vii.

Cultura mărului pe teritoriul României este semnalată de cărturarul Dimitrie Cantemir în Descrierea Moldovei (1716) sau de călători străini aflați în trecere precum: Paul de Alep, Walter Balthazar, care descriu bogăția și frumusețea soiurilor autohtone de măr.

În localitățile Sibiel și Fântânele tradiția cultivării pomilor fructiferi capătă o importanță deosebită după anul 1850, când în zonă este înființată o pepinieră pomicolă în care se înmulțeau cu precădere soiurile de măr. Puietii obținuți în pepiniera locală erau plantați în cele două localități iar surplusul era vândut.

Sistemul de cultură practicat pentru măr și păr în localitățile Sibiel și Fântânele a fost clasic, caracterizat prin vigoare mare a pomilor și densitate mică la hectar. Pentru a spori randamentul plantațiilor, proprietarii foloseau iarba crescută prin cosire pentru hrana animalelor.

Producțiile obținute în zonă și mai ales în cele două localități au fost exportate în Europa înainte de primul război mondial și în perioada interbelică.

SITUAȚIA ACTUALĂ

În momentul de față plantațiile înființate la începutul secolului trecut sunt într-un stadiu avansat de îmbătrânire. Plantațiile, în marea lor majoritate, sunt abandonate, iar cele care mai sunt întreținute beneficiază de un număr foarte limitat de lucrări.

Dintre factorii antropici ce au dus la micșorarea numărului de soiuri de măr și păr sunt:

- agricultura – activitate ce presupune cultura unui număr mic de soiuri de măr și păr;
- defrișarea plantațiilor vechi de peste 80 - 90 ani și a pădurilor; acțiunea a dus la dispariția unor soiuri valoroase aflate într-o anumită zonă;
- poluarea mediului – nocivitate crescută pentru biodiversitate (Botu, ș.a. 2000).

MĂSURI URGENTE

Măsurile care se recomandă să fie implementate cât mai urgent, pentru plantațiile de măr și păr, pentru a prelungi viața acestora cu 5-10 ani, până în momentul reînființării plantațiilor cu soiuri tradiționale sunt:

- curățirea de ramuri uscate (uscături);
- reîntinerirea ramurilor multianuale;
- efectuarea de tratamente ecologice împotriva bolilor;

- montarea de capcane cu feromoni pentru insecte;
- valorificarea produselor sub un brand local.

SCOPUL CERCETĂRILOR

Scopul prezentei lucrări este de identificare și evaluare a unor soiuri de măr și păr care sunt în pericol de dispariție în zona Mărginimii Sibiului. Variabilitatea genetică este reflectată în numeroasele soiuri locale existente.

OBIECTIVELE DE CERCETARE

Obiectivul general al acestei lucrări constă în: identificarea, evaluarea conform standardelor internaționale a descriptorilor caracteristici și colectarea resurselor genetice în vederea evitării pierderilor de gene la cele două specii.

Obiectivele specifice constau în:

- identificarea soiurilor de măr și păr și localizarea cu ajutorul aparatului GPS;
- stabilirea principalilor descriptori pentru cele două specii analizate;
- evaluarea stării de vegetație a soiurilor, a vigorii de creștere și a capacității de fructificare în relație cu factorii ecologici din zonă.

MATERIALUL BIOLOGIC

Studiul are loc în perioada 2013-2014 asupra plantelor de măr și păr răspândite în această zonă. Plantațiile cercetate sunt în vârstă de peste 70-80 ani, aflate în stadiu avansat de degradare.

Se vor face cercetări privind identificarea și evaluarea soiurilor din speciile Malus și Pirus în următoarele localități:

- Fântânele (Cacova);
- Sibiel.

DESCRIPTORI FOLOSIȚI ÎN STUDIU

Pentru evaluarea caracteristicilor de soi se vor folosi următorii descriptori:

Descriptori măr

1. Mărimea fructului
2. Forma fructului
3. Simetria văzută din profil a fructului
4. Coastele fructului
5. Proeminența coastelor fructului
6. Crestarea la polul distal al fructului
7. Grosimea pedunculului fructului

8. Lungimea pedunculului fructului
9. Adâncimea cavității pedunculare a fructului
10. Lărgimea cavității pedunculare a fructului
11. Relieful suprafeței fructului
12. Pruina fructului
13. Tendința de crăpare a epidermei fructului
14. Grosimea epidermei fructului
15. Culoarea de fond a epidermei fructului
16. Ponderea culorii acoperitoare a epidermei fructului
17. Culoarea acoperitoare a epidermei fructului
18. Repartizarea culorii acoperitoare a fructului
19. Ponderea suberului fructului
20. Localizarea suberului fructului
21. Culoarea pulpei fructului
22. Textura fructului
23. Suculența fructului
24. Gradul de evidențiere a limitei inimii fructului în secțiune transversală
25. Deschiderea lojilor capelare a fructului în secțiune transversală

Descriptori păr

1. Vigoarea pomului
2. Mărimea fructului
3. Simetria fructului în secțiune transversală
4. Profilul fructului
5. Lungimea în raport cu diametrul cel mai mare al fructului
6. Poziția diametrului cel mai mare al fructului
7. Culoarea de fond la maturitate a fructului
8. Culoarea suprapusă a fructului
9. Extinderea ruginii fructului
10. Poziția ruginii fructului
11. Lungimea pedunculului fructului
12. Grosimea pedunculului fructului
13. Forma pedunculului fructului
14. Inserția pedunculului fructului
15. Cavitataea pedunculară a fructului
16. Textura pulpei fructului

17. Suculența pulpei fructului
18. Savoarea pulpei fructului
19. Epoca maturității de recoltare

REZULTATE OBȚINUTE – soiuri identificate

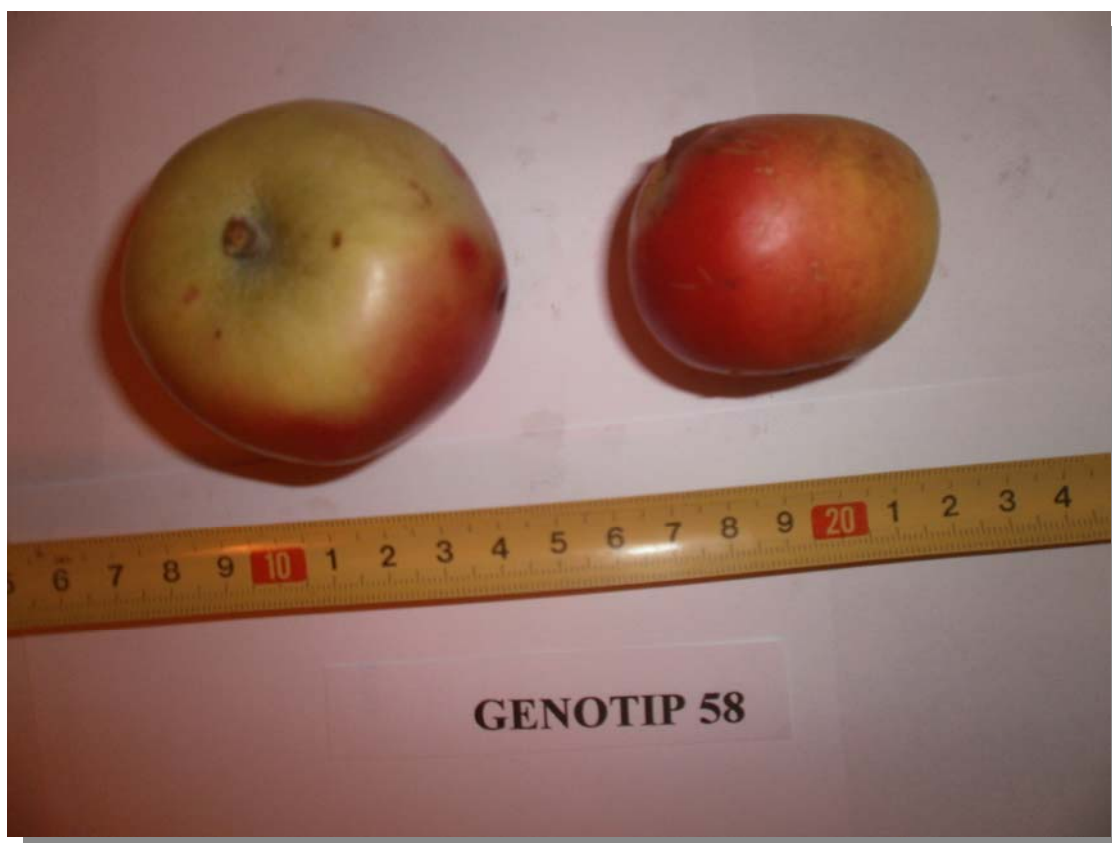
În toamna anului 2013 s-au efectuat mai multe ieșiri pe teren. Cu această ocazie s-a constatat din discuțiile cu localnicii că în plantațiile din zonă sunt întâlnite mai multe soiuri.

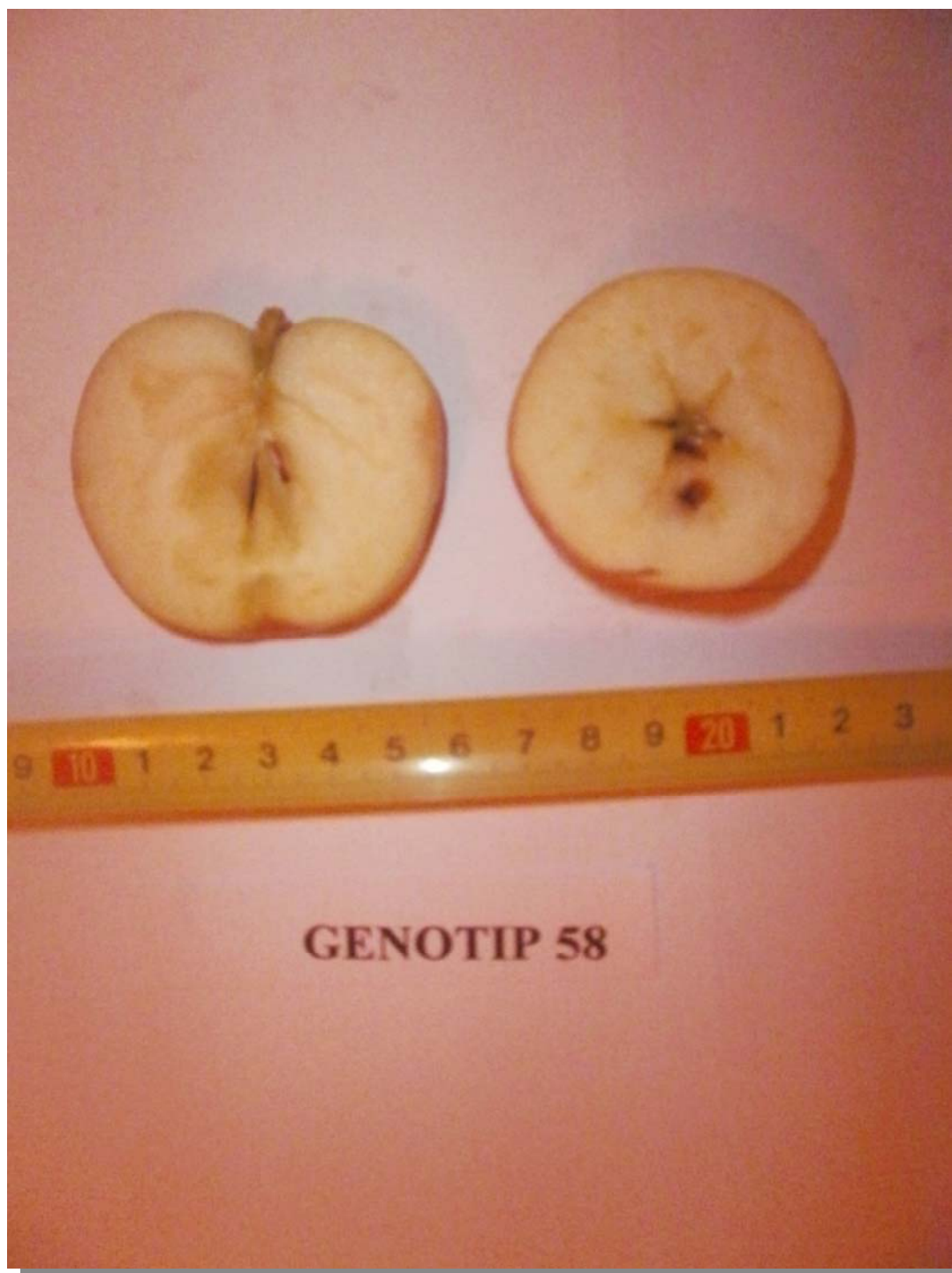
SOIUL DE MĂR BAIA MARE

Identificarea pe teren s-a făcut cu ajutorul GPS-ului la scanările cu numărul 058 și 167.

Nr. crt	Caractere	Graduarea
1.	Greutatea medie a fructelor	108 g
2.	Mărimea fructului	Mijlociu
3.	Forma fructului	Oblong
4.	Simetria fructului	Asimetric
5.	Prezența coastelor	Absente
6.	Grosimea pedunculului	Gros
7.	Lungimea pedunculului	Foarte scurt
8.	Relieful suprafeței	Netedă
9.	Pruina	Absent
10.	Tendența de crăpare a epidermei	Absent
11.	Grosimea epidermei	Mare
12.	Culoarea de fond a epidermei	Verde
13.	Ponderea culorii acoperitoare a epidermei	Mijlocie
14.	Culoarea acoperitoare a epidermei	Roșie
15.	Repartizarea culorii acoperitoare	În plăci continui
16.	Ponderea suberului	Absent
17.	Localizarea suberului	Absent
18.	Culoarea pulpei	Verzuie

19.	Textura pulpei	Grosieră
20.	Suculența pulpei	Uscată spre mijlocie
21.	Evidențierea limitei inimii în secțiune transversală	Foarte slabă
22.	Deschiderea lojilor carpelare	Închise
23.	Persistența fructelor pe pom	Lungă

**SOIUL DE MĂR
DELICIOS ROȘU**

Identificarea pe teren s-a făcut cu ajutorul GPS-ului la scanările cu numărul 081, 083 și 138.

Nr. crt.	Caractere	Graduarea
1.	Greutatea medie a fructelor	130 g
2.	Mărimea fructului	Mijlocie
3.	Forma fructului	Conică
4.	Simetria fructului	Simetrică
5.	Prezența coastelor	Prezente
6.	Proeminența coastelor	Mijlocie
7.	Grosimea pedunculului	Subțire
8.	Lungimea pedunculului	Mijlocie
9.	Relieful suprafeței	Neted
10.	Pruina	Absent
11.	Tendența de crăpare a epidermei	Absentă
12.	Grosimea epidermei	Mare
13.	Culoarea de fond a epidermei	Verde
14.	Ponderea culorii acoperitoare a epidermei	Foarte puternică
15.	Culoarea acoperitoare a epidermei	Roșie
16.	Repartizarea culorii acoperitoare	În plăci continui
17.	Ponderea suberului	Absent
18.	Localizarea suberului	Absent
19.	Culoarea pulpei	Crem
20.	Textura pulpei	Fină
21.	Suculența pulpei	Mijlocie
22.	Evidențierea limitei inimii în secțiune transversală	Slabă
23.	Deschiderea lojilor carpelare	Închise

24.	Persistența fructelor pe pom	Lungă
-----	------------------------------	-------

SOIUL DE MĂR

PARMEN AURIU

Identificarea pe teren s-a făcut cu ajutorul GPS-ului la scanările cu numărul 089, 164 și 107.

Nr. crt.	Caractere	Graduarea
1.	Greutatea medie a fructelor	95 g
2.	Mărimea fructului	Mic spre mijlociu
3.	Forma fructului	Globulos
4.	Simetria fructului	Asimetric

5.	Prezența coastelor	Absente
6.	Proeminența coastelor	Absentă
7.	Grosimea pedunculului	Subțire
8.	Lungimea pedunculului	Scurt
9.	Relieful suprafeței	Neted
10.	Pruina	Absent
11.	Tendința de crăpare a epidermei	Absent
12.	Grosimea epidermei	Mijlocie
13.	Culoarea de fond a epidermei	Galben verde
14.	Ponderea culorii acoperitoare a epidermei	Puternic
15.	Culoarea acoperitoare a epidermei	Roșie
16.	Repartizarea culorii acoperitoare	În striuri
17.	Ponderea suberului	Slab
18.	Localizarea suberului	În jurul cavității pedunculare
19.	Culoarea pulpei	Albă
20.	Textura pulpei	Fină
21.	Suculența pulpei	Mijlocie
22.	Evidențierea limitei inimii în secțiune transversală	Mijlocie
23.	Deschiderea lojilor carpelare	Închise
24.	Persistența fructelor pe pom	Lungă

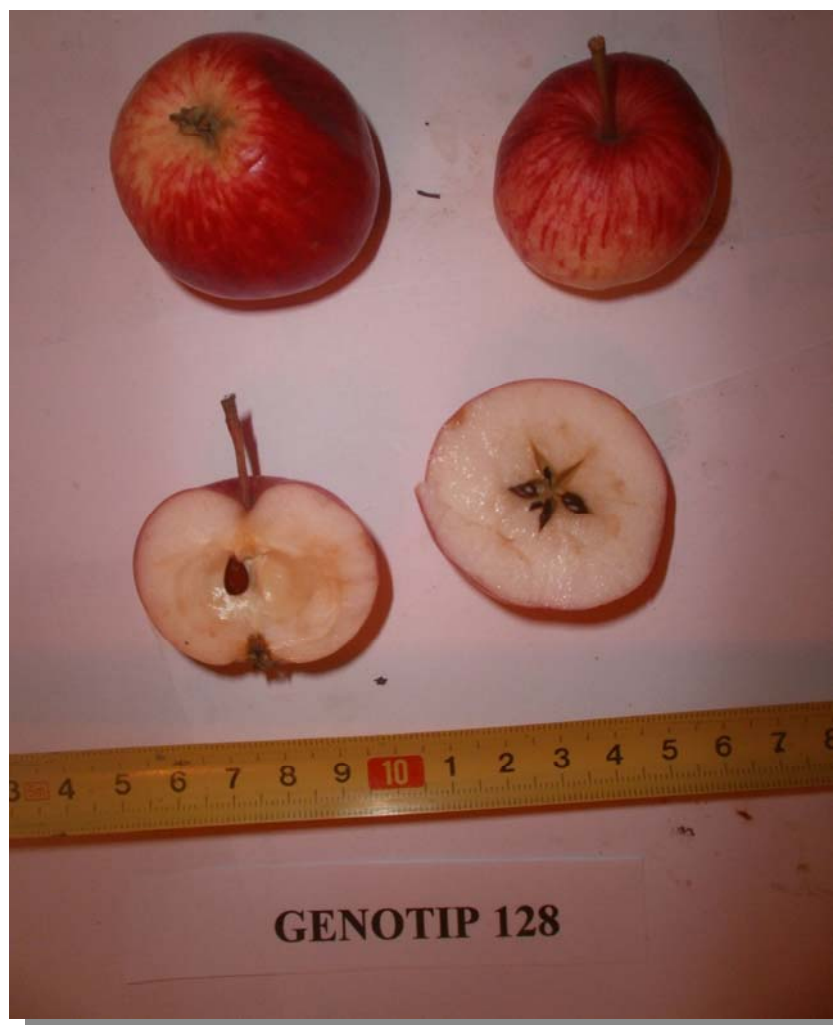

SOIUL DE MĂR
POPESCUȚE (POPEȘTI)

Identificarea pe teren s-a făcut cu ajutorul GPS-ului la scanarea cu numărul 128.

Nr. crt.	Caractere	Graduarea
1.	Greutatea medie a fructelor	26 g
2.	Mărimea fructului	Foarte mică
3.	Forma fructului	Globulos aplatizată
4.	Simetria fructului	Asimetric
5.	Prezența coastelor	Absente
6.	Proeminența coastelor	Absentă
7.	Grosimea pedunculului	Subțire
8.	Lungimea pedunculului	Scurt spre mijlocie
9.	Relieful suprafeței	Neted
10.	Pruina	Absentă
11.	Tendența de crăpare a epidermei	Absentă
12.	Grosimea epidermei	mare
13.	Culoarea de fond a epidermei	Galbenă
14.	Ponderea culorii acoperitoare a epidermei	Puternică
15.	Culoarea acoperitoare a epidermei	Roșie
16.	Repartizarea culorii acoperitoare	În striuri
17.	Ponderea suberului	Absentă
18.	Localizarea suberului	Absentă
19.	Culoarea pulpei	Albă
20.	Textura pulpei	Grosieră
21.	Suculența pulpei	Uscată
22.	Evidențierea limitei inimii în secțiune	Mijlocie

	transversală	
23.	Deschiderea lojilor carpelare	Închise
24.	Persistența fructelor pe pom	Lungă

**SOIUL DE MĂR
FRUMOS DE BOSKOP (Boscoape)**

Identificarea pe teren s-a făcut cu ajutorul GPS-ului la scanarea cu numărul 128.

Nr. crt.	Caractere	Graduarea
1.	Greutatea medie a fructelor	100 g
2.	Mărimea fructului	Mijlocie
3.	Forma fructului	Globuloasă
4.	Simetria fructului	Simetrică
5.	Prezența coastelor	Absentă
6.	Proeminența coastelor	Absentă
7.	Grosimea pedunculului	Gros
8.	Lungimea pedunculului	Scurt
9.	Relieful suprafeței	Neted
10.	Pruina	Absent
11.	Tendința de crăpare a epidermei	Absent
12.	Grosimea epidermei	Mare
13.	Culoarea de fond a epidermei	Galben verde
14.	Ponderea culorii acoperitoare a epidermei	Mijlocie
15.	Culoarea acoperitoare a epidermei	Roșu
16.	Repartizarea culorii acoperitoare	În striuri
17.	Ponderea suberului	Mijlociu
18.	Localizarea suberului	Peste tot
19.	Culoarea pulpei	Crem
20.	Textura pulpei	Mijlocie
21.	Suculența pulpei	Mijlocie
22.	Evidențierea limitei inimii în secțiune transversală	Slabă

23.	Deschiderea lojilor carpelare	Închise
24.	Persistența fructelor pe pom	Lungă

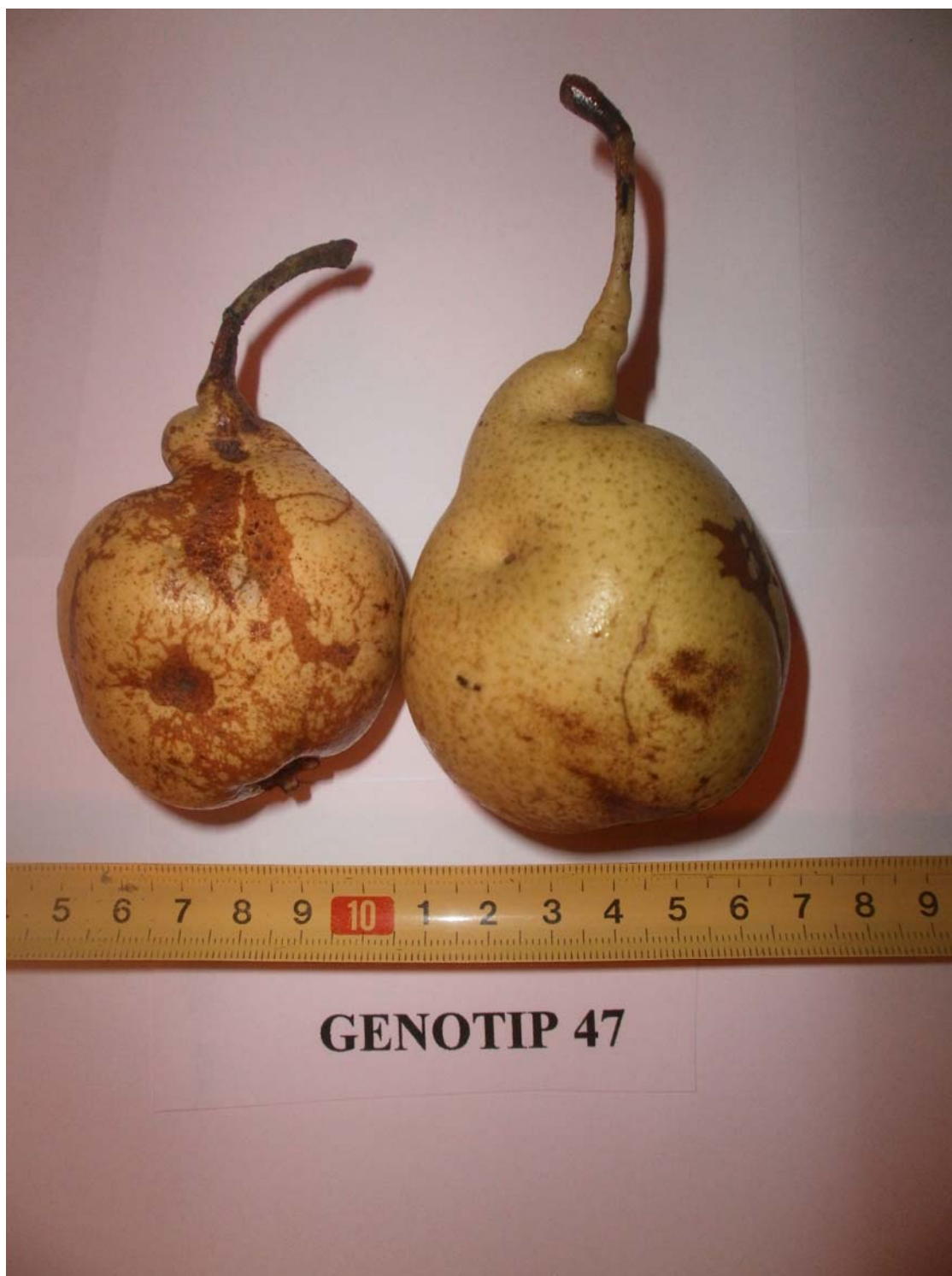

SOIUL DE PĂR Qurelle

Identificarea pe teren s-a făcut cu ajutorul GPS-ului la scanarea cu numărul 047.

Nr. crt.	Caractere	Graduarea
1.	Greutatea medie a fructului	85 g
2.	Mărimea fructului	Mijlocie
3.	Simetria fructului	Asimetric
4.	Profilul fructului	Convex
5.	Lungimea în raportul cu diametrul cel mai mare	Scurtă
6.	Poziția diametrului cel mai mare	Spre mijloc
7.	Culoarea de fond la maturitate a fructului	Galbenă – verde
8.	Culoarea suprapusă la fruct	Absent
9.	Extinderea ruginii	Pe tot fructul
10.	Lungimea pedunculului la fruct	Lung
11.	Grosimea pedunculului	Gros
12.	Forma pedunculului	Curbat
13.	Insertia pedunculului	Oblic
14.	Cavitatea pedunculară	Absent
15.	Textura pulpei	Grosieră
16.	Suculența pulpei (cantitatea de suc)	Mijlocie
17.	Savoarea pulpei	Acidulată
18.	Epoca maturității de recoltare	Târzie

SOIUL DE PĂR RUGINITE (RUGINII)

Identificarea pe teren s-a făcut cu ajutorul GPS-ului la scanarea cu numărul 052.

Nr. crt.	Caractere	Graduarea
1.	Greutatea medie a fructului	65 g
2.	Mărimea fructului	Mic
3.	Simetria fructului	Simetric
4.	Profilul fructului	Convex
5.	Lungimea în raportul cu diametrul cel mai mare	Scurtă
6.	Poziția diametrului cel mai mare	Spre mijloc
7.	Culoarea de fond la maturitate a fructului	Verde
8.	Culoarea suprapusă la fruct	Absent
9.	Extinderea ruginii	Slabă
10.	Poziția ruginii	În principal spre caliciu
11.	Lungimea pedunculului la fruct	Scurt
12.	Grosimea pedunculului	Mijlociu
13.	Forma pedunculului	Ușor curbat
14.	Inserția pedunculului	Pe axul fructului
15.	Cavitatea pedunculară	Absent
16.	Textura pulpei	Fină
17.	Suculența pulpei (cantitatea de suc)	Mare

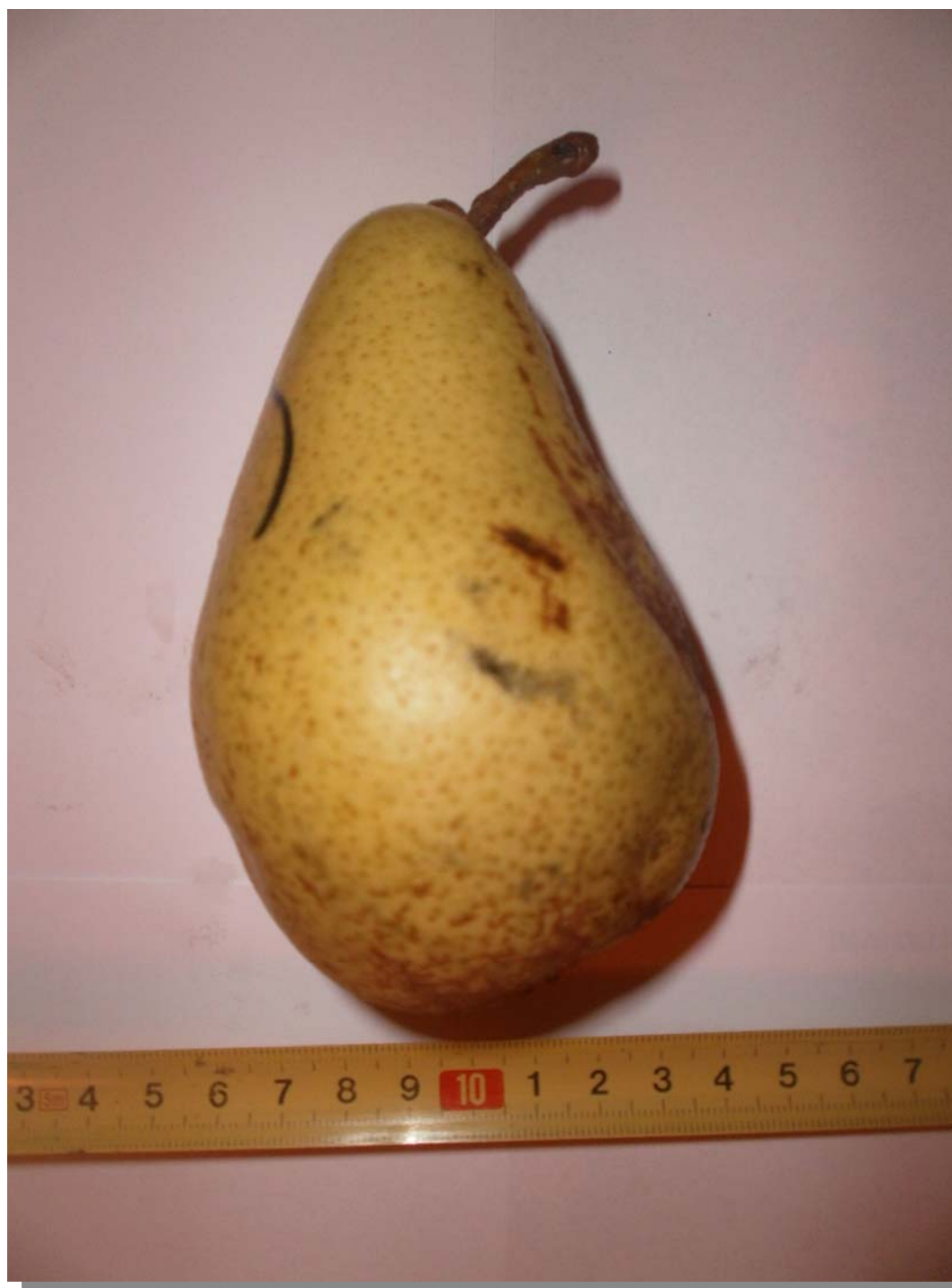
18.	Savoarea pulpei	Intermediar acidulată
19.	Epoca maturității de recoltare	Târzie

SOIUL DE PĂR PERE TURCEȘTI

Identificarea pe teren s-a făcut cu ajutorul GPS-ului la scanarea cu numărul 053.

Nr. crt.	Caractere	Graduarea
1.	Greutatea medie a fructului	220 g
2.	Mărimea fructului	Foarte mare
3.	Simetria fructului	Simetric
4.	Profilul fructului	Drept
5.	Lungimea în raportul cu diametrul cel mai mare	Alungită
6.	Poziția diametrului cel mai mare	Spre bază
7.	Culoarea de fond la maturitate a fructului	Verde
8.	Culoarea suprapusă la fruct	Absent
9.	Extinderea ruginii	Slabă
10.	Poziția ruginii	În principal spre caliciu
11.	Lungimea pedunculului la fruct	Scurt
12.	Grosimea pedunculului	Gros
13.	Forma pedunculului	Ușor curbat
14.	Insertia pedunculului	Oblic
15.	Cavitatea pedunculară	Mijlocie
16.	Textura pulpei	Fină
17.	Suculența pulpei (cantitatea de suc)	Mijlocie
18.	Savoarea pulpei	Acidulată spre intermediară
19.	Epoca maturității de recoltare	Târzie

SOIUL DE PĂR

PERE ROȘIOARE

Identificarea pe teren s-a făcut cu ajutorul GPS-ului la scanarea cu numărul 055.

Nr. crt.	Caractere	Graduarea
1.	Greutatea medie a fructului	50 g
2.	Mărimea fructului	Mic
3.	Simetria fructului	Simetric
4.	Profilul fructului	Convex
5.	Lungimea în raportul cu diametrul cel mai mare	Foarte scurtă
6.	Poziția diametrului cel mai mare	Spre mijloc
7.	Culoarea de fond la maturitate a fructului	Galben verde
8.	Culoarea suprapusă la fruct	Roșie
9.	Extinderea ruginii	Absentă
10.	Poziția ruginii	Absentă
11.	Lungimea pedunculului la fruct	Scurt ă
12.	Grosimea pedunculului	Subțire
13.	Forma pedunculului	Drept
14.	Insertia pedunculului	Pe axul fructului
15.	Cavitatea pedunculară	Absent
16.	Textura pulpei	Grosieră
17.	Suculența pulpei (cantitatea de suc)	Mijlocie
18.	Savoarea pulpei	Acidulată
19.	Epoca maturității de recoltare	Târzie

SOIUL DE PĂR

PERE DE TOAMNĂ

Identificarea pe teren s-a făcut cu ajutorul GPS-ului la scanarea cu numărul 056 și 065.

Nr. crt.	Caractere	Graduarea
1.	Greutatea medie a fructului	105 g
2.	Mărimea fructului	Mijlociu
3.	Simetria fructului	Asimetric
4.	Profilul fructului	Drept
5.	Lungimea în raportul cu diametrul cel mai mare	Scurtă
6.	Poziția diametrului cel mai mare	Spre bază
7.	Culoarea de fond la maturitate a fructului	Verde galbenă
8.	Culoarea suprapusă la fruct	Roșie
9.	Extinderea ruginii	Medie
10.	Poziția ruginii	Pe tot fructul
11.	Lungimea pedunculului la fruct	Lung
12.	Grosimea pedunculului	Mijlociu
13.	Forma pedunculului	Drept
14.	Insertia pedunculului	Oblic
15.	Cavitatea pedunculară	Mică
16.	Textura pulpei	Grosieră
17.	Suculența pulpei (cantitatea de suc)	Mijlocie
18.	Savoarea pulpei	Acidulată
19.	Epoca maturității de recoltare	Târzie

PROBLEME ÎNTÂMPINATE

Principalul factor limitativ întâlnit în cercetare este faptul că pomii sunt afectați foarte puternic de alternanța de rodire. Alternanța se manifestă prin faptul că într-un an fructificarea este abundentă dar fructele sunt de dimensiuni mici, ceea ce duce la o valorificare greoaie a acestora. Anii cu rod abundent alternează cu ani în care pomii nu rodesc sau rodesc foarte puțin.

Terenul cercetat, chiar dacă pare un trup pomicol compact, se caracterizează prin faptul că este fărâmițat puternic, ceea ce duce la creșterea prețului de cost pe unitatea de producție.

Dacă la înființarea plantațiilor acestea erau folosite mixt și anume prin producția de fructe și fân, în momentul actual producția este foarte scăzută, iar pomii sunt supuși unui pășunat intensiv și haotic.

Faptul că anumite parcele de teren sunt nelucrate, dar pomii rodesc, duce la atacul urșilor și implicit la ruperea coroanelor.

Lipsa tăierilor de întreținere și rodire pune reale probleme în identificarea soiurilor din zonă, deoarece prin faptul că fructele sunt foarte puține - 1-3 fructe pe pom - acestea sunt neuniforme, ceea ce nu poate asigura o identificare clară a soiului.

Frunzele – mici, de formă rotundă, cu vârful scurt-acuminat. Limbul ondulat, lung de 70-82 mm și lat de 40-68 mm, cu marginile simplu sau dublu serate, verde închis, lucios, glabru pe

față superioară și verde deschis, mat, cu peri mici și deși pe partea inferioară. Pețiolul este drept, de grosime mijlocie, verde deschis, având la bază stipele lanceolate.

Florile – mijlocii, cu petale relativ mici, de formă variabilă, de culoare roz pal.

FRUCTUL

Mărimea – mijlocie sau submijlocie, foarte uniformă pe același pom și are o greutate medie de 143g.

Forma – sferică, regulată, puțin turtită la capete, simetrică, având aspectul unui obiect modelat la strung, diametrul maxim se află la jumătatea înălțimii fructului.

Culoarea – de fond verde gălbuie în perioada recoltării și galbenă limonie la maturitatea deplină, pe partea expusă la soare fructele capătă o rumeneală suflată, de culoare roșie carmin apeins care le dă un aspect foarte atrăgător. Pe suprafața fructului se găsesc puncte cafenii albicioase de diferite mărimi, răspândite neregulat, uneori chiar pete cafenii de rugină.

Pedunculul – scurt sau foarte scurt, nu iese din cavitate, subțire, lignificat, de culoare brună-verzuie, acoperit cu perișori scurți și deși.

Cavitatea pedunculară – mică, foarte regulată, conică, destul de adâncă, cu pielița de culoare verde sau verzuie, rareori acoperită de rugină.

Caliciul – mic sau mijlociu, închis sau foarte rar deschis, cu sepale verzi, dresate, răsfărânte în afară, acoperite cu perișori fini.

Cavitatea calicială – de largime și adâncime mijlocie, de formă regulată, cu pielița curată.

Pielița – foarte subțire, elastică, semilucioasă, slab aderentă de pulpă.

Cavitatea subcalicială – conică, îngustă sau în formă de pâlnie, destul de adâncă.

Inima – foarte mică, aproape sferică- sau în formă de ceapă, puțin trasă spre caliciu, bine marcată de fascicule verzi-gălbui, uneori duble, în acest caz, linia exterioară din apropierea caliciului formează un zig zag.

Lojile – mici, înguste, anchise, cu pereții subțiri, lucioși, de culoare verzuie.

Semințele – de mărime mijlocie, ovoid-ascuțite, castanii, pline, câte 1-2 în fiecare lojă.

Axul – îngust, formează o cameră axială slab dezvoltată în partea inferioară a inimii.

Pulpa – de culoare albă sau albă-gălbuie, cu nuanță verde, consistentă, crocantă, foarte fină, dulce-acidulată, succulentă, cu gust foarte bun, răcoritor.

Maturitatea de consum – de la sfârșitul lui noiembrie sau începutul lui decembrie până în aprilie.

ASTRAHAN ROȘU

Soiul Astrahan roșu este caracterizat prin pomi de talie mijlocie. Când este altoit pe portaltoi de vigoare mare supraviețuiește în jur de 40-50 ani.

Înflorește foarte timpuriu pe o perioadă de 5-7 zile. Este un soi autosteril.

Fructele sunt caracterizate prin calitate foarte bună, aspectuase, cu un gust plăcut acidulat. Fructele sunt recoltate cu o săptămână înainte de maturitatea deplină pentru a evita supracoacerea acestora și deteriorarea pe timpul transportului. Datorită prinderii mai slabe a fructelor pe pom, are nevoie de terenuri adăpostite de vânturi puternice.

Cerințele față de condițiile pedoclimatice sunt modeste astfel acesta: este nepretențios față de sol și expoziție, fiind rezistent la secetă și ger.

POMUL

Pomul este caracterizat prin vigoare relativă mare, cu trunchiul viguros și cu scoarța roșiatică-cenușie.

Coroana – deasă, invers piramidală sau sferic alungită.

Ramurile de schelet - de grosime mijlocie, formând cu axul un unghi de 50°, cu vârfurile îndreptate în sus.

Ramurile de rod – se întâlnesc predominant pintenii, țepușele și bursele.

Lăstarii – cu vârfurile arcuite în sus, grosime medie, cu scoarța de culoare brună roșiatică, netezi, cu lenticele alungite, puține la număr, de culoare albă spre gri, rar cu nuanță roz.

Mugurii vegetativi – foarte mici, pubescenți având culare cenușie.

Mugurii floriferi – mari, ovoizi. Cu solzii desfăcuți la vârf.

Frunzele – de mărime mijlocie, ovate, cu vârful foarte ascuțit și cu marginile serate, puțin pubescente, pe fața inferioară. Stipelele scurte și drepte, iar pețiolul de lungime mijlocie sau lung, 25-40 mm, apoapedrept, gros, foarte slab pubescent, roșu pal.

Florile – cu petalele mari, roz-albicioase și staminele mari și boboci florali de culoare roșiată.

FRUCTUL

Mărimea – mijlocie, uneori chiar supramijlocie cu o greutate medie de 96 g, variind între 54-162g.

Forma – sferică sau sferic-turtită, puțin conică spre vârf, uneori puțin asimetrică. Diametrul maxim se află la jumătatea înălțimii, în partea superioară a fructului se sisting coaste foarte puțin pronunțate.

Culoarea – de fond verde-gălbuie în momentul recoltării și galbenă la maturitate, acoperită pe toată suprafața cu o nuanță carmin-zmeurie intensă, marmorată cu dungi roșii închis, vizibile. Sub peliță există puncte albicioase, destul de mari la bază și mai mici spre vârf.

Pedunculul – destul de lung, de cele mai multe ori cărnos, de culoare verde murdar, pubescent, inserat oblic.

Cavitatea pedunculară – destul de adâncă, îngustă și neregulată, este deschisă și are formă regulată de pâlnie. Pelița din cavitate este acoperită aproape în întregime cu suber de culoare verzuie-gălbuie.

Caliciul – de mărime mijlocie, închis sau semideschis, cu sepalele late și lungi, cu vârful ascuțit, rămân verziși pubescente la bază timp îndelungat, strănse și vârfurile întoarse în afară.

Cavitatea calicială – puțin adâncă, îngustă, cu pereții încrețiți.

Pelița – subțire, fină, netedă, acoperită cu un strat gros de pruină violacee care dă un aspect foarte frumos fructului.

Cavitatea subcalicială – calicială, Iconică, scurtă sau în formă de pâlnie, cu steminele așezate la mijloc sau mai aproape de caliciu.

Inima – de dimensiuni mijlocii sau mari, de formă conică, lărgită, așezată în centrul fructului sau mai aproape de caliciu.

Lojile – mari sau mijlocii, aproape închise, cu pereții netezi sau puțin crăpați, de culoare verzuie.

Semințele – destul de mari, ovoid-alungite, de culoare roșiatică-brună, câte 2-4 într-o lojă, de multe ori nedezvoltate.

Axul – formează o cameră axială fusiformă, îngustă și înaltă.

Pulpa – în momentul recoltării, de culoare verde-albicioasă și la maturitate, galbenă deschis sau albă, uneori cu infiltrații roșii sau chiar colorată în roșu, mai ales sub pieliță, destul de fină, succulentă, de consistență mijlocie, aromă pronunțată și plăcută.

Maturitatea de consum – în lunile iulie-august

RENET BAUMAN

Soiul Renet bauman este caracterizat prin fructe foarte frumos colorate, de mărime și formă regulate, cu aspect foarte atrăgător. Coloritul fructelor variază foarte mult în intensitate. Fructele au un gust foarte bun, dacă provin de pe soluri fertile și locuri expuse la soare. Fructele suportă bine transportul, rezistă bine la vânturi și se păstrează o perioadă lungă fără pierderi. Se pretează foarte bine pentru consum în stare proaspătă, pentru uscare sau alte preparate.

Fiind nepretențios față de climă, se poate cultiva și la altitudini mai mari de 950-1000 m.

POMUL

Pomul crește viguros, având trunchiul cilindric, cu scoarța cenușie, aproape netedă.

Coroana – la început învers-piramidală, răsfirată, potrivit de deasă, cu ramurile dresate, în perioada de rodire devine sferic-turtită, rară, cu ramurile puțin aplecate.

Ramurile de schelet – de grosime mijlocie, cu multe ramuri de ordin superior, formează cu axul un unghi mijlociu și nu se dezbină. Ramurile sunt de culoare cenușie, cu nuanțe de verde murdar, și lenticile suberificate, slab proeminente, răspândite rar.

Ramurile de rod – se regăsesc majoritar burse mari, scurte și grupate în vetre, pe care în anumite situații se formează nuielușe care garnisesc bine șarpantele și axul.

Lăstarii – lungi și viguroși la pomii tineri, cu scoarța puțin mai seschisă la culoare, cu lenticile neregulate, mici, puține la număr.

Mugurii vegetativi – de mărime mijlocie, conici, bombați, cu vârful rotunjit și lipit de ramură, ce culoare cenușie.

Mugurii floriferi – mari, umflați, rotunjiți, ovoizi sau apoape sferici, de culoare soșiatică-cenușie, acoperți cu puf, marginile solzilor roșiatică.

Frunzele – pe lăstarii anuali, mari sau foarte mari, de formă ovată, ascuțite și alungite regulat spre vârf, iar pe ramurile de rod, mai mici și mai înguste, alungite, apoape eliptice, cu marginile serate. Limbul este de culoare verde închis, mat, neted, apoape plan. Pețiolul se caracterizează ca fiind gros sau mijlociu, drept, de lungime variabilă, 20-30 mm, mai lung la frunzele de pe ramurile de rod, prevăzut cu stipelele înguste și alungite.

Florile – de culoare roz, cu petalele late și rotunjite iar bobocii floralii mari, de culoare roz-roșiatică.

FRUCTUL

Mărimea – mijlocie, rar supramijlocie și numai în condiții nefavorabile și la pomii bolnavi submijlocie, greutatea medie este de 124 g.

Forma – variabilă, în general sferic-turtită, având diametrul la jumătatea înălțimii fructului sau mai jos.

Culoarea – de fond verde-albicioasă, la completa maturitate devine galbenă-limonie și apoi galbenă de ceară, culoarea acoperitoare roșie-vișinie ocupă cel puțin 70 % din suprafața fructului. Peste culoarea acoperitoare se suprapun dungi de diferite mărimi, destul de lungi, de culoare mai închisă, în special pe partea expusă la soare. De asemenea se întâlnesc pete de rugină fină, cu puncte mici, foarte rare, de culoare brună sau roz-albicioasă și pete de culoare verde-gălbuie. Părțile umbrite ale fructului rămân verzi-gălbui, în mare contrast cu restul fructului.

Pedunculul – scurt sau foarte scurt, gros mai rar de mărime mijlocie, drept, lignificat, de culoare verde măslinie, pe o parte și mai roșiatice pe alta.

Cavitatea pedunculară – largă, mare, conică, potrivit de adâncă, de formă regulată, având pereții netezi și pelița aspră, de culoare galbenă-verzuie, cu dungi fine de roșeață care se prelungesc pe partea inferioară a fructului, la cele mai multe fructe pelița este acoperită cu suber dispus în formă de raze.

Caliciul – mic sau mijlociu, închis sau semideschis, având sepalele mici, unite pe toată lungimea lor, ascuțite și dresate, de culoare verde la bază, brune și puțin pufoase la vârf.

Cavitatea calicială – mijlocie sau îngustă, potrivit de adâncă, cu pereții mai mult sau mai puțin ondulați, cu marginile costate, în anumte cazuri coastele se pot prelungi până la jumătatea înălțimii fructului.

Pelița – subțire, tare, semilucioasă, netedă, uneori aspră, puțin sensibilă la lovituri.

Cavitatea subcalicială – mijlocie sau mică, în formă de pâlnie cu tubul lung, cilindric, foarte îngustă și de adâncime variabilă.

Inima – foarte mare, turtită, de formă variabilă, delimitată de fascicule galbene, slab marcate.

Lojiile – mici, în formă de migdală, închise, de culoare verzuie.

Semințele – mijlocii, ovoide, cu vârful lung ascuțit, brune-roșiatice.

Axul – foarte mic, aproape inexistent.

Pulpa – albă-gălbuie în momentul recoltării, cu nuanță verzuie, compactă, tare, destul de fină și succulentă, slab aromată și plăcută la gust; la maturitatea completă devine făinoasă și lipsită de succulență.

Maturitatea de consum – din noiembrie până în martie.

BOIKEN

Pomul se caracterizează prin vigoare mare, coroană mare, globuloasă, largă și deasă. Fructele sunt persistente pe pom, rezistând la vânturi mai puternice, se păstrază bine și sunt rezistente la transport.

Merele sunt de dimensiuni mijlocii spre mari frumos colorate, fiind apreciate de către consumatori.

Soiul Boiken nu este pretențios față de sol și expoziție, acesta preferă clima rece.

POMUL

Pomul crește foarte viguros, atingând înălțimea de 7-8 m. Trunchiul este drept, cilindric, cu scoarța măslinie-cenușie.

Coroana – sferic-turtită, largă, cu ramurile aplecate, având diametrul de 8-9 m.

Ramurile de schelet – de grosime medie, formand cu axul un unghi mare, sunt bine sudate și nu se dezbină. Ramurile sunt degarnisite, au scoarța netedă, de culoare verde-gălbuie pe partea umbrată și cafenie găbuie pe cea însorită, lucioasă. Pe ramurile de 2-3 ani există numeroase lenticele suberificate.

Lăstarii – viguroși, cu scoarța de culoare verde-roșcată și lenticele cafenii, rare, dispuse neregulat, cu puf des, aderent, pe toată lungimea lor.

Mugurii vegetativi – mici sau mijlocii, conici, turtiți, cu vârful rotunjit și recurbat într-o parte, lipiți de ramură.

Mugurii floriferi – mari sau mijlocii, bombați, rotunjiți, pufoși, de culoare argintie.

Frunzele – de formă ovată, cu vârful ascuțit, aspre, vălurate mărunț pe partea superioară, pufoase pe cea inferioară, cu marginile serate, involute. Peșiolul gros uniform, reprezintă 30%

din lungimea limbului, este verde-cenușiu, pufos, roșu-violaceu spre bază, cu teaca mică, largă, terminată la partea superioară prin două stipele acuminat.

Florile – de mărime mijlocie sau submijlocie, cu petalele ovat-alungite, neregulate, cu marginile ondulate, suprapuse la bază, de culoare roz-albicioasă.

FRUCTUL

Mărimea – mijlocie sau mare, destul de uniforme, cu greutatea medie variind între 100-210 g.

Forma – tronconică, asimetrică, largă la bază, îngustată și trunchiată spre caliciu. Fructul se caracterizează prin faptul că de la caliciu pornesc cinci coaste foarte pronunțate, care se întind pe toată lungimea fructului și printre care se observă coaste mai mici pe marginea cavității caliciale.

Culoarea – de fond verde-gălbuie la recoltare, devine galbenă-pai la maturitate, culoarea de acoperire este roșie caracteristică pe partea expusă la soare iar în partea opusă aceasta lipsește.

Pedunculul – de lungime mijlocie, nu trece peste marginea cavității, destul de gros, îngroșat la bază, puțin arcuit, lignificat, brun-roșcat, acoperit cu peroșori.

Cavitatea pedunculară – foarte largă, adâncă, conică, cu coaste aparente, cu pielea de obicei verde sau galbenă. În anumite cazuri pielea din zona pedunculară este acoperită cu un suber fin de culoare verde-cenușie, dispus în formă de raze care nu ies din cavitate.

Caliciul – mijlociu sau mare, semideschis, rar deschis, format din din sepale verzi, mici, late, scurte, ascuțite și pubescente.

Cavitatea calicială – largă, adâncă, pubescentă, cu pereții abrupti. Cavitatea calicială prezintă suprafața brăzdată de mai multe ondulații și mărginită de coaste foarte accentuate.

Pielea – groasă, tare, netedă, acoperită cu pruină abundentă, lucioasă, lipsită de aromă. Pielea pe timpul depozitării devine unsoasă și nu se zbârcește.

Cavitatea subcalicială – mare, în formă de tub sau V deschis, adâncă, ajungând rareori până la inimă iar staminele sunt așezate în mijloc.

Inima – mare, depășește jumătate din diametrul fructului, în formă de ceapă deplasată spre vârful fructului.

Lojile – mici, semideschise sau deschise, reniforme, cu pereții lucioși, gălbui-verzui, cu crăpături calusate.

Semințele – pline, ovoide, de culoare castanie închis, numeroase.

Axul – mare, formând o cameră axială foarte largă, elipsoidală, care comunică cu cavitatea subcalicială.

Pulpa – albă, fină, de consistență mijlocie, fin granulată, succulentă, răcoritoare, puternic acidulată, însă suficient de dulce, puțin aromată, slab astringentă, din care cauză, fructele nu se pot consuma decât târziu, devine făinoase și fadă după maturitatea deplină.

Maturitatea de consum – începe din luna decembrie și se prelungește până la sfârșitul lunii mai.

FEDERAȚIA
TraiVerde

PROGRAMUL DE COOPERARE ELVEȚIANO-ROMÂN
SWISS-ROMANIAN COOPERATION PROGRAMME

CLAR ALB

Pomul atinge dimensiuni mijlocii mai rar viguroase. Este un soi precoce intră rapid pe rod chiar altoit pe portaltoi mai viguroși.

Fructele sunt de calitate, suculente, cu gust acrișor-dulceag, răcoritor. Datorită foftului că au pulpa moale su suportă transportul pe distanțe lungi.

Pomii nu suferă de ger și nu au cerințe deosebite față de factorii climatici și sol. Este un soi rustic care se poate cultiva până la altitudini de 1000-1200 m.

POMUL

Pomul este de vigoare mijlocie, formează un trunchi drept și coroană piramidală.

Coroana – invers piramidală, largă rareoro globuloasă.

Ramurile de schelet – destul de groase, drepte, cu scoarța gălbuie-cenușie, formează cu axul un unghi de circa 45°.

Ramurile de rod – scurte, reprezentate prin pinteni, țepușe și burse scurte.

Lăstarii – de vigoare mijlocie, aproape dreți sau slab cubați, cu internodii destul de lungi, pubescenti, cu scoarța verzuie-măslinie, cu nuanță slabă roșiatică, pe care se observă lenticele gălbui murdare, alungite pe lăstarii tineri și rotunjite pe ramurile mai bătrâne.

Mugurii vegetativi – mijlocii, uneori destul de mici, slab pubescenti, lipiți de ramură.

Mugurii floriferi – de mărime mijlocie, ovoconici, bombați, pubescenti.

Frunzele – mari sau foarte mari, ovate, de culoare verde deschis, mai late la baze, cu vârful ascuțit și marginile serate, glabre pe fața superioară și slab pubescente pe partea inferioară.

Petioulul subțire, lung de 25-45 mm, drept, pubescent la frunzele expuse la soare și glabru la frunzele din interiorul coroanei, la bază cu stipele mari.

Florile – pe petalele ovate, puțin gofrate, de culoare albă, cu irizații roz, bobicii floralii au culoarea roșie.

FRUCTUL

Mărimea – mijlocie, greutate medie de 174 g.

Forma – variabilă, predomină fructele ovo-sferice, mai rar conic-alungite. Pe suprafața fructului se observă trei, patru mai rar cinci coaste, bine pronunțate în preajma cavității caliciale. Caracteristic pentru acest soi este prezența unei muchii înguste și ascuțite care se întinde de la caliciu la peduncul.

Culoarea – de fond, la recoltare, verzuie, acoperită cu un strat gros de pruină albicioasă, la începutul maturității devine albă, iar la completa maturitate, galbenă deschis. Pe parte însoțită se poate observa în anumte cazuri o rumeneală ștearsă, cu nuanță cărămizie.

Pedunculul – gros, destul de lung, de culoare verde murdar slab pubescent, uneori cărnos la bază, drept sau puțin curbat.

Cavitatea pedunculară – puțin adâncă, largă, neregulată, deculoare verzuie, uneori cu raze fine de rugină.

Caliciul – mare, închis, având sepale late, pubescente, care rămân timp îndelungat verzi.

Cavitatea calicială – puțin adâncă, destul de îngustă, cu puprafața ondulată, iar pe margini cu coaste foarte pronunțate.

Pelița – subțire, netedă, cu un strat abundent de pruină albicioasă, din care cauză pare mată.

Cavitatea subcalicială – destul de scurtă, conică, neajungând la camera axială.

Inima – foarte mare, alungită, de formă eliptică, cu pereții galbeni, bine marcați, de multe ori asimetrică.

Lojile – foarte mari, larg deschise, cu pereții crăpați.

Semințele – în număr mare, de mărimemijlocie, rotunjite, parțial turtite, de formă neregulată.

Axul – deschis, formează o cameră axială fusiformă, destul de mare și spațioasă care comunică cu lojiile.

Pulpa – albă, fină, succulentă, dulce-acidulată, slab aromată. În interiorul fructului sau la exterior se poate acumula suc celular în pulpă ce face ca aceasta să devină transparentă și foarte gustoasă, la supramaturare devine mălăiașă, făinoasă.

Maturitatea de consum – în luna iulie, fructele se pot consuma încă din faza de pârgă.

FLORINE

Pomul se caracterizează prin vigoare mare. Fructele sunt relativ mici și de calitate slabă, dar se cultivă pentru producțiile constante, mari și pentru randamentul mare la extracția de suc de mere. Acest suc de mere se pretează foarte bine pentru producerea de oțet de mere. Consumul de

mere din soiul florine este recomandat și persoanelor suferinde de diabet datorită conținutului scăzut de zahăr.

POMUL

Pomul este de vigoare mare, cu înălțimea de 6-8 m, și scoarța cenușie.

Coroana – este de obicei sferică, cu înălțimi de 7-8 m.

Ramurile de schelet – groase, cu scoarța netedă și de culoare cenușie.

Ramurile de rod – predomină ramurile mai lungi ca nuielușele mai rar cele scurte.

Lăstarii – de lungime și grosime medie, verzi-cenușii, glabri.

Mugurii vegetativi – medii, conici și slab pubescenti.

Mugurii floriferi – mari, ovo-conici, alungiți, bombați de culoare brună, pubescenti.

Frunzele – sunt de dimensiuni medii, eliptice, cu vârful acuminat, puțin pubescente pe fața inferioară. Pețiolul este lung, subțire.

Florile – sunt mari, rotunde de culoare roz-albicioasă.

FRUCTUL

Mărimea – mică spre mijlocie, cu o greutate medie de 100-115g.

Forma – fructele sunt neuniforme, predominând fructele turtite.

Culoarea – de fond verde, acoperită rareori cu o rumeneală pe fructele expuse la razele solare.

Pedunculul – de lungime mijlocie, de grosime medie, de culoare verde-brun, puțin pubescent.

Cavitatea pedunculară – medie, conică, de adâncime variabilă.

Caliciul – destul de mare, semideschis, cu sepale scurte, puțin pubescente, de culoare verzuie.

Cavitatea calicială – largă, de adâncime variabilă, cu suprafața netedă.

Pelița – groasă, tare, rezistentă, semilucioasă.

Inima – de mărime medie, bine marcată.

Lojiile – destul de largi, fără crăpături, de culoare verde albă verzuie.

Semințele – de mărime mijlocie, de formă ovoid-ascuțite, bombate.

Pulpa – albă-gălbuie, succulentă, foarte acidulată, tare.

Maturitatea de consum – din luna octombrie până în aprilie.

GOLDEN DELICIOS

Pomul crește viguros, atât în pepinieră cât și în livadă. Fructele conțin 10,80-13,05% zahăr total și 0,24-0,37% aciditate.

Soiul Golden delicios este rezistent la ger, și puțin atacat de ăinare dar este foarte sensibil la rapăn. Peste iarnă se păstrează foarte bine.

POMUL

Pomul are vigare medie sau mare în funcție de portaltoi.

Coroana – piramidală la început, devine sferică, răsfirată în livadă.

Ramurile de schelet – aproape orizontale și cu vârfurile îndreptate în sus, mult degarnisite la baze, au scoarța netedă, de culoare castanie-cenușie, iar către vârf roșiatică, cu nuanșă gălbuie, cu lenticile albicioase, mari, suberificate și proeminente, așezate transversal.

Ramurile de rod – predomină formațiunile mai lungi, mult ramificate.

Lăstarii – scurți, de grosime mijlocie, drepți, cu scoarța de culoare galbenă-verzuie la bază și cenușie-roșiatică către vârf, slab pubescenti, cu lenticile relativ mici, rotunde, de culoare albicioasă, dispersate destul de uniform și des.

Mugurii vegetativi – mijlocii sau mari, ovoizi, turtiți, asimetrici, cu vârful aplecat, lipiți sau puțin depărtați de ramură.

Mugurii floriferi – mici sau mijlocii, ovoizi, bombați, cu solzii lipiți, de culoare roșiatică, pubescenti pe margini și la vârf.

Frunzele – mari, alungite, cu vârful involut și serat pe margini. Pețitul de dimensiuni medii sau chiar lungi, verde deschis, puțin colorat în roșu la bază, cu stipele lanceolat-ovate.

Florile – mari, cu petalele distanțate, albicioase, cu irizații roz.

FRUCTUL

Mărimea – mijlocie cu greutate medie de 95-125 g

Forma – conică, relativ îngustă, trunchiată și umflată la bază și îngustat-rotunjită la vârf, cu cinci coaste puțin distincte pe marginea cavității caliciale, care se pierd până la jumătatea fructului.

Culoarea – de fond verde-gălbuie, acoperită foarte puțin pe partea expusă la soare cu o rumenelă portocalie, cu nuanțe violacee. La unele fructe apar pe alocuri pete neregulate de rugină sub formă de stropi.

Pedunculul – lung, subțire, lignificat, verde gălbui, puțin ruginiu-roșiatic, curbat, cu peroșori foarte fini.

Cavitatea pedunculară – largă, adâncă, cao pâlnie, cu pereți netezi, colorați în verde-gălbui; uneori cu rugină fină, dispusă în formă de raze care nu ies din cavitate.

Caliciul – semideschis, mai des închis, format din sepale lungi, fin pubescente, strânse la bază, cu vârful îndoit în afară.

Cavitatea calicială – în formă de con, în general adâncă și potrivit de largă, cu pereții ondulați, de culoare verde sau stropiți cu rugină.

Pelița – tare, netedă, pieleasă, aderentă la pulpă, acoperită cu un strat abundent de pruină. În anii foarte ploioși atacul de rapân este puternic ducând la crăparea peliței.

Cavitatea subcalicială – în formă de pâlnie, cu gâtul scurt și turtit, nu comunică cu camera axială; staminele sunt așezate la bază sau la mijloc.

Inima – mică, în formă de ceapă, asimetrică, deplasată către partea superioară a fructului.

Lojiile – mici, reniforme, cu pereții lucioși, cu crăpături fine, necaluate.

Semințele – destul de mari, alungite, înguste, puțin comprimate, cu vârful ascuțit, de culoare castanie, numeroase.

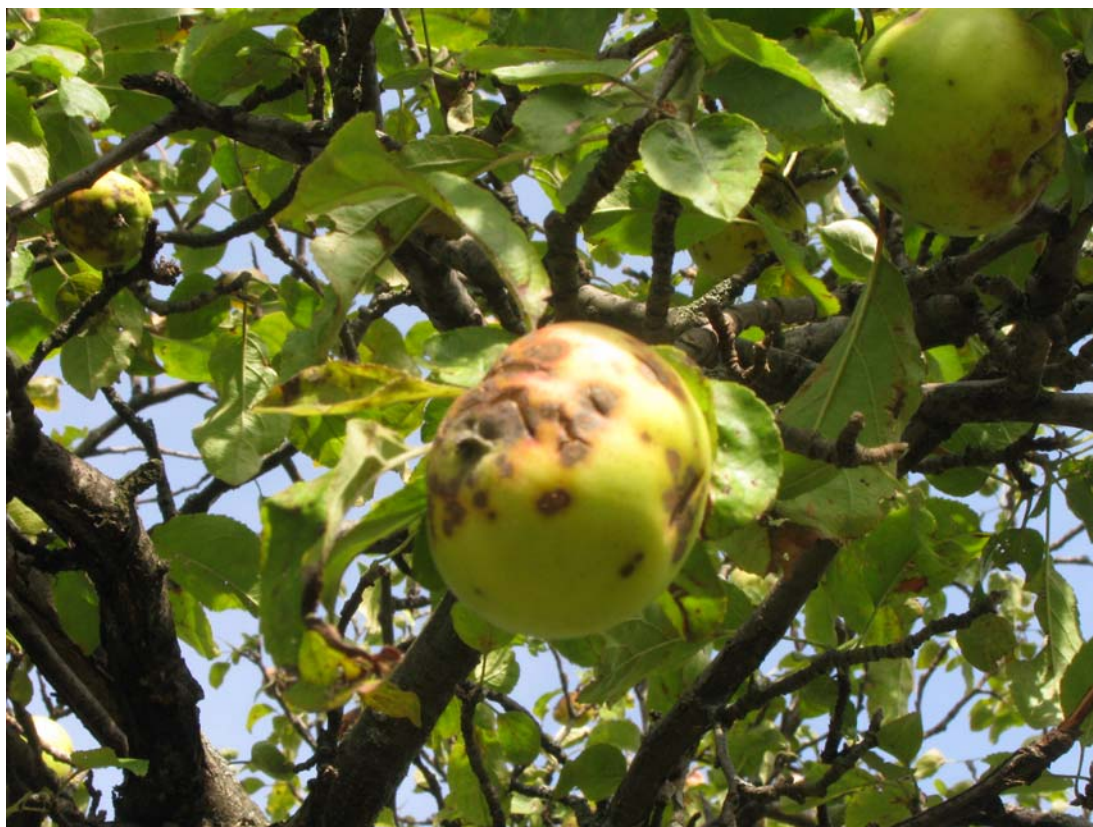
Axul – potrivit de mare, formând o cameră axială slab deschisă, care comunică cu lojiile.

Pulpa – de culoare gălbuie, crocantă, ușor elastică, succulentă, cu gust foarte dulce, slab acidulat, aromă fină, puțin pronunțată, specifică soiului.

Maturitatea de consum – începe la sfârșitul lunii septembrie, imediat după recoltare și continuă până în luna martie.

KASSLER

Soiul produce mult dar fructele sunt de calitate inferioară. Fructele sunt foarte rezistente la transport și se păstrează foarte bine fără pierderi.

Față de expoziție nu are pretenții. Din cauza producțiilor abundente, ramurile se apleacă foarte mult și poată să apară fenomenul de alternanță de rodire.

POMUL

Pomul crește viguros și are putere mare de lăstărire.

Coroana – larg-piramidală sau sferic-alungită, foarte regulată.

Ramurile de schelet – groase, lungi, formând cu axul unghiuri de 45-55°.

Ramurile de rod – predomină țepușele și pintenii, mai rar nuielușele.

Lăstarii – drepți sau puțin curbați, pubescenti la vârf, cu scoarța de culoare verde-roșiatică, aspră din cauza lenticelilor proeminente, foarte numeroase, albicioase, orbiculare la bază și de formă alungită spre vârf.

Mugurii vegetativi – mici, conici, de culoare roșiatică-cenușie, lipiți de lăstar.

Mugurii floriferi – mici, ovoizi, de culoare roșoatică-cenușie, pubescenti.

Frunzele – ovate, puțin ascuțite, cu limbul cărnos, plan, cu marginile serate, fața superioară aproape mată, iar cea inferioară albicioasă, acoperită cu peri foarte fini. Pețiolul drept, gros, pubescent la bază, cu stipele eliptice, bine dezvoltate.

Florile – de mărime supramijlocie sau mare, cu petalele ovate, de culoare roz pal.

FRUCTUL

Mărimea – mijlocie, cu greutatea medie de 132 g sar se pot întâlnii și fructe de 180 g.

Forma – regulată, sferică sau sferic-turtită

Culoarea – de fond verde sau verde-gălbuie, pe partea expusă la soare poate să apară o roșeață.

Pedunculul – lung, subțire, pubescent, lignificat, cafeniu; iese din cavitatea pedunculară, fiind inserat puțin oblic.

Cavitatea pedunculară – adâncă, destul de îngustă, în formă de pâlnie, acoperită cu rugină sub care se poate observa culoarea verde.

Caliciul – mic, închis, fără să fie trâns, format din sepale mici, ascuțite, puțin pubescente, cu vârfurile răsfrânte.

Cavitatea calicială – în formă de castron, îngustă, puțin adâncită, cu pereții aproape abrupti și palisați la baza caliciului, iar marginile ușor ondulate, în anumte cazuri felița poate să fie acoperită cu suber.

Pelița – groasă, elastică, aspră.

Cavitatea subcalicială – conică sau tubulară, largă, foarte adâncă

Inima – de mărime supramijlocie, rotundă-turtită, bine conturată.

Lojile – închise, bine calusate.

Semințele – ovoide și cafenii.

Axul – mic, îngust și nu comunică cu lojile.

Pulpa – la recoltare albă-gălbuie, tare, aspră, chiar astringentă, crocantă, lipsită de gust. La maturitatea de consum devine gălbuie, consistentă, succulentă, cu gust dulceag, mai acidulat fără aromă specifică.

Maturitatea de consum – din luna ianuarie până în februarie.

FEDERAȚIA
TraiVerde

PROGRAMUL DE COOPERARE ELVEȚIANO-ROMÂN
SWISS-ROMANIAN COOPERATION PROGRAMME

MAȘANSCHI

Este un soi rustic, reuște în orice condiții de climă și sol, având rezultate bune și la altitudini de 850-900 m. Se dezvoltă foarte bine în locuri adăpostite, pe locuri afânate, umede și fertile.

Este rezistent la ger și la viermele merelor. În anii ploioși fructele și frunzele sunt atacate puternic de rapăn.

POMUL

În livadă este viguros și are trunchi drept cu scoarța brună-roșiatică, care se exfoliază în plăci continue.

Coroana – la început sferic-alungită, iar mai târziu sferic-turtită, largă.

Ramurile de schelet – arcuite, bine garnisite cu ramuri de rod de la mijloc către vârf și degarnisite la bază.

Ramurile de rod – mijlocii și scurte, destul de groase, foarte ramificate, bursele de rod sunt voluminoase și puternic pubescente.

Lăstarii – mijlocii sau lungi, îngroșați la bază, drepți, acoperiți cu puf fib și des, de culoare brună-verzuie pe partea umbrită și la bază și roșiatică pe partea însorită, cu lenticele de mărime medie, eliptice, foarte rare, dispersate neuniform.

Mugurii vegetativi – mici, conici, scurți, turtiți și lipiți de ramură.

Mugurii floriferi – mari sau destul de mari, sferic-alunghiți, cu vârful rotunjit, cusolyii lipiți, de culoare roșiatică puternic pubescenti de culoare cenușie-albicioasă.

Frunzele – mici sau mijlocii, ovat-alungite, rotunjite la bază, cu vârful acuminat, de verde metalic, lucioase, cu marginile limbului dublu serate. Pețiolul scurt sau mijlociu, gros, pufos, cu baza înroșită și stipelele lanceolate.

Florile – mici sau mijlocii, cu petalele puțin alungite și cu marginile încrêțite, albicioase, cu irizații roz și boboci florali de culoare roz închise.

FRUCTUL

Mărimea – mică, având o greutate medie între 74-120 g.

Forma – regulată, sferic turtită. Suprafața fructului este perfect netedă, rareori având negi.

Culoarea – de fond verde, gălbuie la recoltare, devenind la maturitate galbenă aurie, iar pe partea expusă la soare apare o rumeneală vie. Sub piele există puncte gălbui, aureolate cu roșu, precum și puncte și dungi fine de rugină, ascuțite la capete.

Pedunculul - scurt sau mijlociu, destul de gros, cu o umflătură la punctul de prindere pe ramură, de culoare cafenie, pubescent.

Cavitatea pedunculară – de adâncime și lărgime mijlocii, cu pereții netezi, acoperiți cu suber.

Caliciul – mare, deschis sau semideschis, format din sepale late, scurte de culoare verde la bază, uscate la vârf, răsfărânte în afară.

Cavitatea calicială – de adâncime mijlocie sau mică, largă, cu suprafața netedă, puțin plisată numai la baza caliciului, acoperită cu un strat subțire de suber.

Pielea – subțire, netedă și lucioasă.

Cavitatea subcalicială – în formă de pâlnie, puțin adâncă, staminele sunt prinse la baza cavității.

Inima – mare, alungită spre caliciu și rotunjită la bază, fasciculele gălbui care delimitează inima se unesc la jumătatea înălțimii subcaliciale.

Lojile – închise, înguste, cu pereții crăpați și calușiți.

Semințele – de mărime mijlocie, bine dezvoltate, ovoide, de culoare castanie, câte 1-2 în fiecare lojă.

Axul – îngust și închis.

Pulpa – albă, gălbuie-albicioasă, foarte fin granulată, crocantă, foarte fină la completa maturitate, suculentă, cu gust vinuriu-dulceag caracteristic.

Maturitatea de consum – începe în luna decembrie și se prelungește până în luna martie.

ROȘU DE STETTIN

Pomul crește moderat, iar în condiții favorabile de climă și sol, viguros și atinge dimensiuni mari și vârste înaintate, de 70-90 de ani. Reușește pe toți portaltoii mărului. Întrucât pe portaltoii pitici crește mai slab, în pepinieră se altoiește aproape exclusiv pe măr sălbatic, dându-i-se forma de semitrunchi.

Soiul are nevoie de soluri adânci, revene, fără exces de apă. În general nu este pretențios față de expoziție și dă rezultate bune până la altitudini de 600-650m. Este rezistent la ge, însă este sensibil la rapăn, făinare și cancer, mai ales în locurile cu apă stagnantă.

Pomul crește în pepinieră viguros, iar în livadă moderat, având trunchiul gros, cilindric, cu scoarța brună-cenușie.

Coroana – deasă globuloasă, iar în perioada de rodire, sferic-turtită, răsfirată.

Ramurile de schelet – lungi, de grosime mijlocie, degarnisite mult la bază, formează cu axul un unghi mare, din care cauză atârână în perioada de plină rodre, sunt însă bine sudate și nu se dezbină.

Ramurile de rod – concentrate mai mult în vârful ramurilor tinere, predomină țepușele și pintenii pe burse.

Lăstarii – subțiri, drepți, lungi, pubescenti, cu lenticile alungite, mari, dispuse rar.

Mugurii vegetativi – mici, conici, pubescenti, apropiați de lăstar.

Mugurii floriferi – rotunjiți, de culoare brună-roșiatică.

Frunzele – mari, ovat-rotunjite, acuminate, serate, uneori crenate, colorate în verde intens, cu limbul lung de 85-115mm și lat de 40-65mm, cu pețiolul de 26-35mm lungime, cu stipele scurte și înguste.

Florile – de mărime mijlocie, cu petale rotunjite, cu contur neregulat, cu marginile riodicate și gofrate, de culoare roz-albicioasă sau albă, bobocii floralii sunt albi-roșioatici.

FRUCTUL

Mărimea – mijlocie, uneori chiar mare, cu greutatea medie de 150g.

Forma – sferică sau sferic-turtită, foarte regulată, cui suprafața netedă și numai rareori cu coaste slab distincte, în secțiune longitudinală ușor asimetrică, iar cea în orizontală perfect circulară.

Culoarea – de fond verde, gălbuie la maturitate, este acoperită aproape în întregime de un roșu-zmeuriu pe partea expusă la soare. Uneori pe suprafața fructului se observă negi și dungi foarte înguste de rugină, care se întind de la caliciu spre peduncul. Sub pieliță există numeroase puncte mici, albicioase, care se disting mai bine pe partea umbră.

Pedunculul – scurt, subțire, lignificat, de culoare castanie, de cele mai multe ori iese din cavitate.

Cavitatea pedunculară – largă, în formă de pâlnie, adâncă, acoperită cu un strat fin de rugină verzuie.

Caliciul – semideschis, cu sepale mici, pufoase, răsfrânte în afară, de culoare brună închis.

Cavitatea calicială – mică, puțin adâncă, acoperită cu ondulații plisate, având uneori și câteva ridicături mai proeminente.

Pielița – grosă, tare, se deslipește de pulpă, acoperită cu un strat subțire de pruină.

Cavitatea subcalicială – conică, puțin adâncă, cu pereții acoperiți de rugină.

Inima – mare, în formă de ceapă turtită, bine marcată de un grup de fascicule de culoare verzuie.

Lojile – mici și înguste.

Semințele – de mărime mijlocie, de culoare castanie deschis, de cele mai multe ori zbârcite sau șiștave.

Axul – îngust, relativ mic, deschis la bază.

Pulpa – verde albicioasă, cu fascicule verzi, tare, rar crocantă, foarte succulentă, având gust acidulat, fără aromă.

Maturitatea de consum – din luna decembrie până în mai-iunie.

ȘOVARI

Pomul se caracterizează prin crește viguroasă și longevitate mare. Reușește altoit pe măr sălbatic. Înflorește târziu, scăpând astfel de efectul brumelor târzii de primăvară. Intră pe rod destul de târziu, la vârsta de 8-10 ani.

Fructele au o culoare frumoasă, sunt atrăgătoare și au gust plăcut. Sunt rezistente la transport și păstrare. La supracocere pulpa devine însă mălăiață și își pierde calitățile. Conțin 12,43 % zahăr, 0,26% aciditate, 0,16% substanțe tanoide, 0,75% pectine și 4,3 mg% vitamina C. Valoarea energetică a merelor se ridică la 72 de calorii.

Pomul crește viguros, de înălțime mare, 13-14 metri, cu un trunchi relativ subțire, cu scoarța de culoare cenușie care prezintă crăpături longitudinale, de forme neregulate.

Coroana – este sferic-turtiă, cu diametrul de 15 m, la vârsta de 90 de ani.

Ramurile de schelet – de grosime mijlocie, cu unghiuri de ramificare de 50-60°, cu scoarța de culoare roșietică spre violet, cu lenticele numeroase, mari, așezate transversal.

Ramurile de rod – predomină țepușele și bursele, smicelele și nuielușele se întâlnesc mai rar.

Lăstarii – sunt groși, ajung până la 60-70 cm lungime, cu scoarța de culoare cafenie spre violet, pubescenti.

Mugurii vegetativi – mijlocii, turtiți, ascuțiți, de culoare roșiatică, pubescenti, lipiți de lăstar, cu pernuțe proeminente.

Mugurii floriferi – bombați, roșiatici, cu nuanță cenușie din cauza pubescentei.

Frunzele – mari, ovate, cu vârful acuminat, cu limbul gros, vălurat și marginile serate, pubescente pe fața inferioară și glabre pe cea superioară, unele frunze prezintă pubescentă și pe partea superioară, mai mult în lungul nervurilor. Pețiolul de lungime mijlocie, gros, de culoare verzuie pe partea superioară și roșcat pe cea inferioară.

Florile – de mărime mijlocie, cu petale roz-albicioase, inflorescențele dese, cu 5-7 flori.

FRUCTUL

Mărimea – este mijlocie, cu greutatea medie de 140-150 g.

Forma – conic-trunchiată sau sferic-alungită.

Culoarea - de fond este verde- gălbuie, cea acoperitoare roșie-violacee, peste care se suprapun dungi mai mult sau mai puțin late, neregulate. Punctele ies bine în evidență.

Pedunculul – de mărime mijlocie sau supramijlocie, flexibil, lignificat, puțin îngroșat la punctul de inserție, uneori cărnos la bază, de culoare cenușie închis, pubescent, așezat puțin oblic, prins bine de ramură și fruct.

Cavitatea pedunculară – regulată, de forma unei pâlnii, mijlocie ca lărgime și adâncime, cu puțină rugină la bază.

Caliciul – mic, închis sau semideschis, format din sepale mici, ascuțite, pubescente, uscate și împreunate la bază.

Pelița – grosă, nentedă, lucioasă, aderentă la pulpă.

Cavitatea subcalicială – de mărime mijlocie, adâncă, în formă de V, staminele au așezare inferioară.

Inima – de mărime variabilă, în formă de ceapă, delimitată de fascicule gălbui.

Lojile – largi și adânci, cu pereții de culoare galbenă-verzuie, cu crăpături transversale și longitudinale calusate.

Semințele – de mărime mijlocie, ovoid-alungite, de culoare cafenie deschis, 10-15% sunt seci.

Axul – formează o cameră axială mare, deschisă pe toată înălțimea.

Pulpa – albă verzuie, cu infiltrații de culoare verzuie, la început crocantă, iar mai târziu la maturitatea completă, fondantă, dulce acrișoară la gust și cu aromă plăcută, în jurul inimii este buretoasă și se strică începând de la mijloc.

Maturitatea de consum – din decembrie până în aprilie-mai.

VĂRATIC

Pomul este viguros, înalt de 8-9 metri, ajunge la vârsta de 75-90 de ani, rodește abundent în fiecare an, dă o producție de 80-140 kg sau chiar de 300 kg, este rezistent la ger, brumă, secetă, la boli și dăunători.

Coroana – globuloasă, neregulată, cu diametrul de 8-10 m.

Ramurile de schelet – groase, arcuite seau strâmbe, cu scoarța zgrumțuroasă, de culoare cenușie, crăpată longitudinal neregulat, care se exfoliază, cu lenticile puține, mici, așezate transversal, de culoare brună deschis.

Mugurii vegetativi - mici, turtiți, lați la bază, rotunjiți la vârf, pubescenti, de culoare cafenie albicioasă, lipiți de lăstar, cu pernuțe reduse.

Mugurii floriferi – mijlocii ca mărime, ovoizi, umflați la mijloc, cu solzii lipiți de mugure, puternic pubescenti, de culoare albicioasă, cu nuanță brună.

Frunzele - mari, de formă eliptică, rar ovată, subțiri, cu marginile serate mărunț, mate, netede sau ușor ondulate pe fața superioară și slab pubescente pe cea inferioară. Pețiolul de grosime mijlocie, lung, de culoare verde albicioasă, ușor înroșit pe partea însorită, pubescent.

Florile – mari, cu petale roz.

FRUCTUL

Mărimea – mică sau mijlocie, cu greutatea medie de 70-100g.

Forma – sferic turtită, cu contur neregulat.

Culoarea - de fond galbenă limonie, cea acoperitoare este roz, sub formă de dungi lungi și subțiri. Prezintă numeroase puncte albicioase, mici, pe partea expusă la soare.

Pedunculul – drept, potrivit de gros, pubescent, lignificat, de culoare castanie închis, depășește marginile cavității pedunculare.

Cavitatea pedunculară – mijlocie, cu marginile regulate, adânci, prezintă puțină rugină în formă de raze.

Caliciul – semideschis, cu sepale de mărime mijlocie, pubescente, de culoare negricioasă, cu vârfurile foarte apropiate și distanțate la bază.

Cavitatea calicială – largă, în formă de farfurie, potrivit de adâncă cu pielița încrêțită.

Pielița – subțire, aderentă la pulpă, netedă, lucioasă, adesea cu negi de diferite mărimi.

Cavitatea subcalicială – adâncă, de mărime mijlocie, în formă de U, comună cu camera axială.

Inima – mare, în formă de ceapă.

Lojile – mijlocii, adânci, cu pereții netezi, de culoare galbenă-verzuie.

Semințele – mici, ovoide, cu pereții netezi, de culoare galbenă-verzuie.

Axul – semiînchis.

Pulpa – crem, moale, succulentă, dulce acrișoară, slab aromată.

Maturitatea de consum – de la sfârșitul lunii iulie până la sfârșitul lunii august, iar în regiunile dealurilor înalte, în unii ani, se prelungește până la mijlocul lunii septembrie.

ÎMPĂRATUL NAPOLEON

Pomul crește viguros în pepinieră și în primii ani după plantare în livadă. După 3-4 recolte vigoarea scade brusc, devine moderată și chiar slabă la pomii în plină rodire. Nu atinge niciodată dimensiuni mari. Reușește altoit pe păr pădureț, ca și pe gutui, pe care însăse dezvoltă mai slab, se recomandă altoirea pe portaltoi intermediar.

Altoit pe păr pădureț trăiește 40-45 de ani, iar pe gutui trăiește 28-30 de ani. Necesită soluri ușoare, fertile, revene și locuri bine expuse la soare și adăpostite. Nu rezistă la ger și secetă, însă este rezistent la boli și la atacul dăunătorilor, iar în regiunile umede este sensibil la rapăn.

Fructele sunt foarte bune la gust, fiind mult apreciate de consumatori, ele sunt ușor scuturate de vânt, iar în culturile irigate se țin bine pe pom, sunt mai mari și de calitate mai bună. Este un soi de masă foarte bun, trebuie recoltat de la jumătatea și până la sfârșitul lunii septembrie, deoarece suportă transportul înainte de maturitatea de consum și se păstrează bine. Sunt rezistente la boli și dăunători, dar în regiunile umede și în anii ploioși sunt destul de atacate de rapăn.

Pomul este de înălțime mijlocie, cu trunchiul subțire și cu scoarța de culoare cenușie.

Coroana – larg piramidală, rară și neregulată.

Ramurile de schelet – scurte, de grosime mijlocie, noduroase, puțin arcuite, cu scoarța de culoare cenușie roșcată.

Ramurile de rod – scurte li puternic ramificate, reprezentate prin pinteni, țepușe și burse.

Lăstarii – scurți sau mijlocii, de vigoare slabă, cu scoarța netedă, de culoare cenușie cafenie, mai intensă pe partea însorită, gălbuie-măslinie pe cea umbrată, cu lenticile foarte mici, rotunjite, dese, de culoare gălbuie-ruginie.

Mugurii vegetativi – mari, ovo-conici, cu vârful ascuțit și îndepărtat de ramură, așezați pe pernițe proeminente.

Mugurii floriferi – foarte mari, ovoizi, bombați, de culoare brună-cafenie.

Frunzele – mari, de 85-95 mm lungime și de 55-63 mm lățime, ovate, adesea asimetrice, cu vârful ascuțit brusc și întors într-o parte, cu marginile serate fin, uneori ridicate în sus. Limbul

este gros, pielos, lucios, de culoare verde închis. Pețiolul esate lung, de 37-55 mm, destul de gros, slab arcuit, de culoare verde deschis, glabru.

Florile – sunt grupate câte 3-6 într-o inflorescență răsfirată, sunt mari, cu petale albe, ovat alungite și îngustate brus către bază, cu marginile neregulate, gofrate.

FRUCTUL

Mărimea – mijlocie sau supramijlocie, mai rar mare, destul de uniformă pe același pom, cu greutatea de 120-210 g.

Forma – de clopot, foarte caracteristică, strangulată în treimea de la baza fructului, trunchiată și rotunjită la ambele capete, adesea asimetrică, cu suprafața netedă, fără ondulații.

Culoarea – este verde deschis la recoltare și gălbuie la maturitatea de consum, mai intensă pe partea dinspre soare, foarte rar prezintă o slabă roșeață. Pe suprafață se observă numeroase puncte, de culoare ruginie, răspândite neuniform.

Pedunculul – lung de 23-30 mm, de grosime mijlocie sau gros, adesea prezintă noduri, îngroșat brusc la ounctul de inserție cu ramura, drept sau slab arcuit, înfipt drept, lignificat, de culoare brună cafenie.

Cavitatea pedunculară – îngustă, de adâncime mică, cu suprafața neregulată, formată din 2-3 proemințe cărnoase.

Caliciul – de mărime mijlocie, semideschis sau deschis, cu sepale scurte, înguste, erecte, de culoare gălbuie ruginie.

Cavitatea calicială – largă, puțin adâncă, așezată oblic, cu suprafața slab ondulată, mai pronunțat pe marginea cavității.

Pelița – subțire, netedă, semilucioasă, rezistentă, aderentă la pulpă, la maturitatea completă devine mată, uscată.

Cavitatea subcalicială – largă, adâncă, conică.

Inima – mare, în formă de ceapă, largă, turtită și deplasată spre cavitatea calicială, delimitată de un strat de sclereide.

Lojile – mari, alungite, cu pereți albicioși.

Semințele – mari, cu vârful ascuțit și recurbat, pe o parte plante, pe cealaltă bombate, de culoare brună-cafenie, adesea formează la bază o proeminență, se găsesc câte 1-2 în lojă.

Axul – formează o cameră axială fusiformă, largă.

Pulpa – albă sau albă-gălbuie, foarte fină și succulentă, fondantă, dulce, ușor acidulată sau dulce vinurie, răcoritoare, parfumată, excelentă la gust, de calitate I.

Maturitatea de consum – în luna octombrie și noiembrie.

PERGAMUTE

Fructele sunt de calitate bună sau foarte bună, se folosesc pentru consumul în stare proaspătă, nu rezistă la vânt aproape la maturitate, suportă bine transportul înainte de a ajunge la maturitatea de consum și se păstrează destul de bine. Sunt foarte sensibile la rapăn, în anii ploioși și în regiunile umede se pătează puternic și crapă.

Pomul – are trunchiul de înălțime mijlocie, gros, cilindric, cu scoarța brună-cenușie.

Coroana – larg-piramidală, frumoasă, cu frunziș bogat.

Ramurile de schelet – numeroase, lungi sau foarte lungi, groase, drepte la bază și cu vârfurile ridicate în sus, flexibile, cu scoarța brună-cenușie.

Ramurile de rod – reprezentate prin piteni și țepușe, dar și prin smicele și nuielușe. Cele mai frumoase fructe se obțin pe ramurile fructifere lungi.

Lăstarii – lungi, de grosime mijlocie, de culoare cenușie-verzuie, lucioasă pe partea umbrită și brună-cenușie pe partea însorită, cu lenticile alungite, de culoare cenușie-albicioasă, răspândite neregulat.

Mugurii vegetativi – de mărime mijlocie sau mare, ovo-conici, bombați, cu vârful îndepărtat de ramurp, așezați pe pernțe slab dezvoltate.

Mugurii floriferi – de mărime mijlocie, scurt ovoizi, cu vârful ascuțit, de culoare brună-cenușie, cu reflexe argintii.

Frunzele – mari, ovat alungite sau eliptic alungite, îngustate treptat și ascuțite la vârf, rotunjite la bază, cu marginile slab serate și puțin ridicate la baza limbului, cu vârful aplecat spre partea inferioară. Pețiolul este lung, destul de gros, drept sau slab arcuit, de culoare verde-gălbuie.

Florile – de mărime mijlocie, cu petale albe.

FRUCTUL

Mărimea – mijlocie sau unoeri supramijlocie, mare, cu greutatea de 90-120 g.

Forma - sferică, trunchiată la ambele capete, cu contur foarte regulat și cu suprafața netedă.

Culoarea - verde-gălbuie la recoltare și galbenă la maturitatea completă, pe întreaga suprafață sunt răspândite puncte și vinișoare cenușii, care pe partea umbrită se unesc și formează un desen reticulat de rugină. Pe porțiunile unde pielița este mai curată se observă puncte de culoare verzuie, aureolate de culoare vânătă-brună. În general, aspectul exterior al fructului nu este atrăgător.

Pedunculul – lung sau foarte lung, gros, drept sau slab arcuit, fragil, îngroșat la bază, înfipt drept sau oblic.

Cavitatea pedunculară – largă, de adâncime variabilă, în formă de farfurie, regulată, mai rar neregulată și cu pereții ondulați.

Caliciul – mic, deschis sau semideschis, cu sepale dresate, uscate, pubescente, uneori caduce.

Cavitatea calicială – de lărgime mijlocie, puțin adâncă, în formă de farfurie, uneori cu pereții ușor ondulați sau netezi.

Pielița – groasă, aspră, din cauza încrețiturilor foarte mărunte, căptușită la interior cu un strat de sclereide, aderentă la pulpă.

Cavitatea subcalicială – îngustă și adâncă, în formă de pâlnie cu gâtul strâmt, staminele cu poziție superioară.

Inima – mică sau mijlocie, ovală, alungită către capete, așezată simetric, puțin deplasată către caliciu, delimitată slab de sclereide foarte fine.

Lojile – puțin înalte, însă largi, ovale, cu pereții albi, pergamentoși, nmetezi, lucioși.

Semințele – mari, ovoide, bombate, de culoare castanie deschis, câte 8-10 într-un fruct.

Axul – formează o cameră axială fusiformă, îngustă, uneori inexistentă.

Pulpa – albă-gălbuie sau crem, fină sau semifină, fondantă, uneori granuloasă, moale, foarte suculentă, dulce-acidulată, parfumată, plăcută la gust.

Maturitatea de consum – din noiembrie până la începutul lui decembrie.

UNTOASĂ BOSC

Pomul în pepinieră crește destul de slab, însă în livadă vigoarea sporește, aceasta atinge dimensiuni mijlocii sau destul de mari, până ce ajunge în plină rodire. Mai târziu, vigoarea scade și se menține moderată. Se cultivă mai mult în formă de semitrunchi. Întrucât manifestă tendință de degarnisire, este necesar să i se aplice tăieri scurte pentru apropierea producțiilor de rod pe ramurile de schelet.

Pomul reușește foarte bine pe pâr pădureț, altoit direct pe gutui se dezvoltă încet, din care cauză se recomandă folosirea portaltoilor intermediari. Preferă soluri fertile, adânci, permeabile și revene, cele mai bune rezultate le dă însă pe cernoziom degradat și pe aluviuni. Acolo unde liveziile sunt irigate, soiul dă producții foarte mari și fructe de calitate superioară.

Este puțin rezistent la ger, mai ales în tinerețe, de aceea se recomandă locurile bine adăpostite unde pomii pot atinge vârsta de 50-60 ani. Este rezistent la boli și dăunători.

Pomul are trunchiul de înălțime și grosime mijlocie, este drept și cilindric, cu scoarța de culoare cenușie.

Coroana – larg piramidală, rară, răsfirată, cu contur neregulat.

Ramurile de schelet – lungi și groase, geniculate, cu vârful arcuite la pomii în plină rodire.

Ramurile de rod – lungi, predomină smicelele și nuielușele, cu scoarța de culoare cenușie, netedă, la pomii în vârstă predomină cele scurte, pintenii, țepușele și bursele.

Lăstarii – de lungime mijlocie, groși, arcuiți, cu scoarța netedă, lucioasă, de culoare brună-cafenie, cu lenticile mici, de culoare cafenie-deschis, răspândite neregulat.

Mugurii vegetativi – cei de la baza ramurii mici, conici, turțiți, cu vârful ascuțit, lipsiți de ramuri, iar cei de la vârf mari, depărtați, având o poziție aproape paralelă cu ramura.

Mugurii floriferi – de mărime mijlocie, conici, cu vârful ascuțit, de culoare cenușie.

Frunzele – mari, cu lungimea de 85-90 mm și lățimea de 60-65 mm, ovate sau eliptice, puțin alungite la vârf, adesea asimetrice, cu marginile puțin ridicate, întregi sau slab serate la vârf. Limbul de culoare verde intens, lucios pe fața superioară și verde deschis, mat, pe cea inferioară. Pețiolul este scurt și gros la frunzele de pe lăstari și lung, de grosime mijlocie, la frunzele din rozete.

Florile – mari, cu petale ovat-alungite, îndepărtate la bază, albe sau cu slabă nunață de roz.

FRUCTUL

Mărimea – supramijlocie sau mare, uniformă pe același pom, însă variabilă în general, fiind influențată mult de condițiile de mediu și de cultură, cu greutatea de 150 -260 g.

Forma – piriform-alungită și gătuită, foarte caracteristică, cu partea superioară rotunjită, strangulată și îngustată treptat spre peduncul.

Culoarea – de fond, verde-gălbuie la fructele în pârgă, galben-aurie la recoltare și galben-portocalie la completa maturitate, acoperită pe toată suprafața cu rugină fină, subțire și presărată de numeroase puncte orbiculare, de culoare brună-cafenie, uneori pe fața însorită există o rumeneală cărămizie, fină. În general, fructul are un aspect plăcut.

Pedunculul – de lungime și grosime foarte variabile, semilignificat, flexil, adesea arcuit și răsucit, mai rar drept, îngroșat la ambele capete, de culoare gălbuie-cafenie, neuniformă pe toată lungimea.

Cavitatea pedunculară – îngustă, superficială, adesea inexistentă, cu pereții încrețiți, acoperiți cu rugină.

Caliciul – de mărime mijlocie, adesea semideschis, cu sepale dresate, scurte, ascuțite, uscate, de culoare brună-cafenie.

Cavitatea calicială - de lărgime și adâncime mică, cu suprafața netedă sau foarte puțin ondulată la fructele trunchiate la vârful.

Pelița – subțire, netedă, aspră, seminată, destul de rezistentă, aderentă la pulpă.

Cavitatea subcalicială – largă, de adâncime mică, conică.

Inima – de mărime mijlocie, în formă de ceapă sau fusiformă, deplasată spre caliciu, slab marcată de un strat de sclereide fine.

Lojile – de dimensiuni mijlocii, ovale, înguste, închise.

Semințele – mici, ovoide, cu vârful ascuțit, turtide pe o parte, pline, de culoare brună închis, în general, caracteristice acestui soi.

Axul – închis sau formează o cameră axială, cilindrică, ascuțită la capete.

Pulpa – de culoare albă-gălbuie sau galbenă deschis la maturitatea completă, fină, fondantă, foarte succulentă, dulce, cu aromă fină și gust de migdală sau de scorțișoară, foarte plăcut, de calitate foarte bună sau excepțională.

Maturitatea de consum – octombrie – noiembrie.

Probleme întâmpinate la recunoașterea soiurilor se măr și păr din localitățile Fântânele și Sibiel

Cele mai multe probleme au fost întâmpinate datorită factorilor climatici, tehnologici și sociali.

- a) Înghețuri târzii de primăvară ce provoacă pagube importante asupra pomilor amplasați la cota 1000 în cele două localități studiate;
- b) Alternanța de rodire care se manifestă prin faptul că un an fructificarea este abundentă dar fructele sunt de dimensiuni mici iar în anul următor producția lipsește sau este redusă semnificativ;
- c) Populația locală este îmbătrânită neavând posibilitatea de a întreține plantațiile îmbătânite;
- d) Fărâmițarea terenului face imposibilă o comasare a terenului;
- e) Soiurile sunt greu de recunoscut de localnici, mai ales cei cu vârsta sub 70 de ani;
- f) Denumirea soiurilor este empirică fiind dată de aspectul, culoarea sau gustul lor la recoltare, precum: mere răpănoase, mere ruginii, pere ruginii, mere verzi, mere acre;
- g) Lipsa lucrărilor minime de întreținere a pomilor, duc la o rodire defectuasă, neuniformitate a fructelor;
- h) Locul de amplasare al fructelor în interiorul coroanei influențează culoarea de acoperire a fructelor la maturitate (pătul);

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Botu I., Botu M., 2010 – „Tehnica experimentală în horticultură și ecologie”, Editura Conphys, Râmnicu Vâlcea.
2. Botu I., Botu M., 2000 – „Protecția și conservarea biodiversității”, Editura Conphys, Râmnicu Vâlcea.
3. Cociu V., Braniște N., 1993 – „Resurse genetice (Fondul de germoplasmă la plantele pomicole)”, I.C.P.P. Pitești Mărăcineni.
4. Chira L. Pașca I., 2008 – „Cultura mărului”, Editura M.A.S.T., București
5. Radu I. F., ș.a. 1957 – „Proprietățile fizice, chimice și tehnologice ale fructelor principalelor specii pomicole cultivate în R.P.R.”, Editura Academiei Republicii Populare Române, București.
6. Radu I.F., 1985 – „Tratat de tehnologie a fructelor și legumelor”, Editura Scrisul Românesc, Craiova.
7. ***1964 – „Pomologia României”, Vol II., Editura Academiei Române.
8. ***, www.fao.org